

اتحادیه‌ی اروپا موافقت‌نامه‌ی را با حکومت افغانستان امضا کرده است که به کشورهای عضو این اتحادیه اجازه می‌دهد تا تعداد نامحدودی از پناجویان این کشور را اخراج کند و حکومت افغانستان را ملزم به پذیرش این پناجویان می‌سازد. این موافقت‌نامه برای چندین ماه زیر کار بوده است و مقدم بر کنفرانس بزرگ کمک‌کنندگان در بروکسل به‌دست آمده است که با میزبانی اتحادیه‌ی اروپا در هفته‌ی جاری برگزار می‌شود. نظر به یادداشتی که قبلاً بیرون...

صفحه ۳

اتحادیه‌ی اروپا موافقت‌نامه‌ی اخراج تعداد نامحدودی از پناجویان افغان را امضا کرد

برنامه‌ها برای ترمینال اختصاصی پذیرش [پناجویان] در کابل روی دست است، اما کارشناسان هشدار می‌دهند که خشونت و بی‌ثباتی در افغانستان اخراج‌ها را خطرناک می‌سازد

عزیزی بانک جایزه بهترین بانک تاثیر گذار اجتماعی در افغانستان (Best Social Impact Bank Award 2016) را از جانب اداره بین المللی سرمایه مالی (Capital Finance International) و جایزه بهترین بانک نحوه مدیریت و قانونمند (Best Governed Bank Award 2016) را از جانب اداره بین المللی تلاش برای پیشگام بودن (Quest on the Frontier) را در شهرهای لندن و دوی بدست آورد.

عزیزی بانک
Azizi Bank

f in t You Tube
www.azizibank.af
1515

یادداشت روز | صفحه ۲

سه انتظار افغان‌ها از کنفرانس بروکسل؛ پول، عدالت و امنیت

جلسه‌ی اصلی کنفرانس بروکسل امروز در پایتخت بلژیک با اشتراک نمایندگان ۷۰ کشور و ۳۰ نهاد بین‌المللی برگزار خواهد شد. حکومت افغانستان و اتحادیه‌ی اروپا میزبان این کنفرانس‌اند. کنفرانس بروکسل ادامه‌ی توافقات کنفرانس توکیو در ماه جولای ۲۰۱۲ است که قرار است در آن تعهدات تازه‌ی دولت افغانستان برای کاهش فساد، تقویت خودکفایی، حکومت‌داری خوب، حقوق بشر و صلح و همچنان تعهدات تازه‌ی مالی کشورها و نهادهای کمک‌کننده به افغانستان تا سال ۲۰۲۰ مشخص و اعلام شود. یکم: حکومت افغانستان با اشتراک در کنفرانس بروکسل انتظار دارد که جامعه‌ی جهانی و مشخصاً کشورها و نهادهای اشتراک‌کننده در کنفرانس، تعهدات تازه‌ی مالی را برای افغانستان تا سال ۲۰۲۰ اعلام کنند. وزیر مالیه‌ی افغانستان گفته است که انتظار دارند...

رئیس جمهور در نشست روز اول بروکسل: زنان افغان حافظ ارزش‌های دموکراتیک هستند

صفحه ۲

سیمکارت تاپ

با ارزش عالی و سهولت بیشتر

افغانی

4.90

فی دقیقه تماس به 11 کشور جهان

افغانی

1

فی دقیقه تماس به تمام شماره‌های افغان بیسیم
1 افغانی در هر 30 ثانیه تماس به سایر شبکه‌های داخلی

فیس روزانه: 1.50 افغانی

برای اشتراک شماره ذیل را دایل نمایید: ***255*5*1#**

برای لغو اشتراک #255*5*2* دایل نمایید.

این پیشکش فقط برای مشتریان سیمکارت تاپ افغان بیسیم قابل استفاده می‌باشد.

سرریعترین اینترنت 3G

@myawcc

www.afghan-wireless.com

152

ارتباط دهنده افغانستان
Connecting Afghanistan

چهارشنبه
۱۴ میزان
۱۳۹۵
سال پنجم
شماره ۱۱۵۹
۲

یادداشت روز

سه‌انتظار افغان‌ها از کنفرانس بروکسل؛

پول، عدالت و امنیت

جلسه‌ی اصلی کنفرانس بروکسل امروز در پایتخت بلژیک با اشتراک نمایندگان ۷۰ کشور و ۳۰ نهاد بین‌المللی برگزار خواهد شد. حکومت افغانستان و اتحادیه‌ی اروپا میزبان این کنفرانس‌اند. کنفرانس بروکسل ادامه‌ی توافقات کنفرانس توکیو در ماه جولای ۲۰۱۲ است که قرار است در آن تعهدات تازه‌ی دولت افغانستان برای کاهش فساد، تقویت خودکفایی، حکومت‌داری خوب، حقوق بشر و صلح و همچنان تعهدات تازه‌ی مالی کشورها و نهادهای کمک‌کننده به افغانستان تا سال ۲۰۲۰ مشخص و اعلام شود.

یکم: حکومت افغانستان با اشتراک در کنفرانس بروکسل انتظار دارد که جامعه‌ی جهانی و مشخصاً کشورها و نهادهای اشتراک‌کننده در کنفرانس، تعهدات تازه‌ی مالی را برای افغانستان تا سال ۲۰۲۰ اعلام کنند. وزیر مالیه‌ی افغانستان گفته است که انتظار دارند این کنفرانس سالانه ۳٫۵ میلیارد دلر را برای انکشاف و توسعه‌ی افغانستان تضمین کند. افزون بر کمک‌های مالی، برای دولت افغانستان حمایت‌های مالی و سیاسی اتحادیه‌ی اروپا و سایر اشتراک‌کنندگان حیاتی است. حمایتی که از منظر اشتراک‌کنندگان کنفرانس، نهاد «دولت» در افغانستان را تقویت می‌کند و زمینه‌ی توسعه‌ی افغانستان را مهیا می‌سازد. از جانب دیگر با توجه به کاهش کمک‌های خارجی به افغانستان، جذب کمک‌های اقتصادی اشتراک‌کنندگان برای دولت افغانستان به معنای حمایت سیاسی از دولت افغانستان است. شرایط بد امنیتی در افغانستان و تحولات سیاسی که در جهان و منطقه در حال وقوع است، مایه‌ی نگرانی حکومت افغانستان است و برای حکومت حیاتی است که همچنان در فهرست اولویت‌های اول جامعه‌ی جهانی و کشورهای بزرگ جهان قرار داشته باشد.

دوم: همزمان با برگزاری کنفرانس بروکسل، جمعی از هواداران و فعالان جنبش روشنایی در نزدیکی‌های محل برگزاری کنفرانس دست به راه‌پیمایی خواهند زد و بنا دارند که حکومت افغانستان را به‌دلیل تبعیض سیستماتیک قومی، نقض عدالت اجتماعی و تحریف ماسترپلان برق افغانستان تحت فشار قرار دهند. این معترضان با راه‌پیمایی در پی آن‌اند که حکومت افغانستان در تحقق عدالت در افغانستان کوشا باشد، رفتار تبعیض‌آمیز را پایان دهد و لین برق ۵۰۰ کیلوولت وارداتی از ترکمنستان را مطابق به ماسترپلان برق افغانستان از مسیر بامیان-میدان وردک عملی کند. معترضان انتظار دارند که پس از چند ماه تظاهرات و اعتراض مدنی، حامیان حکومت افغانستان صدای آنان را بشنوند و بر دولت افغانستان در راستای تحقق مطالبات آن‌ها فشار وارد کنند.

جنبش روشنایی و معترضانی که امروز با آنان تظاهرات می‌کنند، حکومت افغانستان را متهم می‌کنند که در توزیع و مصرف کمک‌های جامعه‌ی جهانی عدالت اجتماعی و انکشاف متوازن را رعایت نمی‌کند و فساد گسترده در حکومت افغانستان باعث به هدر رفتن کمک‌ها می‌شود.

سوم: افزون بر حضور گسترده و پررنگ مقامات دولتی در کنفرانس بروکسل و حضور معترضان جنبش روشنایی، بخش دیگری از مهاجران افغان نیز با راه‌اندازی تظاهرات خواهان آن هستند که اخراج اجباری مهاجران افغان از اتحادیه‌ی اروپا متوقف شود. این مهاجران به‌دلیل وضعیت بد امنیتی در افغانستان انتظار دارند که اتحادیه‌ی اروپا تصمیم اخراج اجباری آن‌ها را لغو کند و آن‌ها را به کام مرگ در افغانستان برنگرداند. بحث اخراج مهاجرین افغان از اتحادیه‌ی اروپا یکی از بحث‌های مهم در این کنفرانس است. دیروز نمایندگان جامعه‌ی مدنی افغانستان در برابر طرح اخراج اجباری مهاجرین افغان از اتحادیه‌ی اروپا مخالفت کردند و این تصمیم را خلاف اصول حقوق بشری عنوان کردند. اما با این‌وجود، رسانه‌های بین‌المللی فاش کرده‌اند که حکومت افغانستان با اخراج اجباری افغان‌ها از اتحادیه‌ی اروپا توافق کرده‌اند و اتحادیه‌ی اروپا نیز بخشی از کمک‌هایش را مشروط کرده به توافق حکومت برای استقبال از مهاجرین اخراج‌شده‌ی افغان.

بنابراین، افغان‌ها از کنفرانس بروکسل انتظارات متعدد دارند. حکومت در پی به‌دست آوردن کمک‌های بیشتر اقتصادی و سیاسی است، جنبش روشنایی در پی تحقق مطالبات مدنی است و مهاجران نیز در پی تغییر تصمیم اتحادیه‌ی اروپا مبنی بر اخراج اجباری آن‌ها. این وضعیت نشان‌دهنده‌ی آن است که افغانستان نیازمند کمک‌های بیشتری است. جامعه‌ی جهانی بایستی حمایت‌های اقتصادی، سیاسی و امنیتی بیشتری از افغانستان بکند. اما هم‌زمان با آن، نظارت از عملکرد حکومت به‌عنوان یک حکومت قابل قبول برای همه یکی از بحث‌های مهم برای آینده‌ی افغانستان است. حکومت در افغانستان باید این توانایی را داشته باشد که با اجراء قانونی و عادلانه، رضایت مردم در سراسر افغانستان را فراهم کند و عملکرد حکومت باعث نزاع‌های قومی و گسترش تضادها و نفرت‌های قومی در این کشور نشود.

اطلاعات روز: نشست دو روزه‌ی بروکسل در مورد افغانستان برگزار شد. در روز اول این نشست، رییس‌جمهور غنی در افتتاح «نشست زنان توانمند و افغانستان آباد» در مورد حقوق زنان گفت که زنان افغانستان حافظ ارزش‌های دموکراتیک در کشور هستند و حقوق آن‌ها قابل مذاکره نیست.

نشست اصلی بروکسل که در آن جامعه‌ی جهانی تعهدات مالی و سیاسی‌شان را تا پنج سال آینده در قبال افغانستان اعلام خواهد کرد، روز چهارشنبه، ۱۴ میزان برگزار می‌شود.

«نشست زنان توانمند و افغانستان آباد» که در حاشیه‌ی نشست بروکسل برگزار شد، دولت افغانستان برنامه‌های خود را با هدف حفظ حقوق زنان و توانمندسازی آن‌ها ارائه کرد.

آقای غنی گفت: «زنان، محافظ ارزش‌های دموکراتیک خواهند بود. زنان، دستاوردهای خود را حراست خواهند کرد، آن را گسترش خواهند داد و به عقب برنخواهند گشت. زنان افغان اکنون می‌توانند به نمایندگی از خود با وضاحت، با یک دیدگاه و تعهد صحبت کنند.»

او افزود: «زنان اکثریت نفوس افغانستان را تشکیل می‌دهند و مسأله‌ی آن‌ها یک مسأله‌ی جانبی نیست. آن‌ها دیگر قربانیان خاموش نیستند و دیگر نیاز نیست که مردها به نمایندگی از آن‌ها گپ بزنند.»

آقای غنی تصریح کرد که حکومت وحدت ملی برنامه‌های جامع و نظام‌ندی را برای توانمندسازی زنان روی‌دست گرفته است و این برنامه‌ها را با قاطعیت اجرا خواهد کرد. او گفت: «ما باید کوشش‌های خود را به توانمندی واقعی میلیون‌ها دختر که ضرورت به فرصت مشابه با پسران دارند، اندازه‌گیری کنیم زیرا این موضوع

اطلاعات روز: اعضای جامعه‌ی مدنی افغانی و جهانی با برگشت اجباری پناهجویان افغان از کشورهای اروپایی مخالفت کرده و می‌گویند برگشت اجباری پناهجویان، به‌شمول کودکان و زنان، مخالف موازین حقوق بشری است.

آنان به روز سه‌شنبه در نشستی با مارتاپایگر، معاون ریاست عمومی توسعه‌ی بین‌المللی کمیسیون اروپا گفتند که درصورت اخراج اجباری پناهجویان افغان، این پناهجویان در افغانستان با خطرهای جانی و معیشتی روبه‌رو خواهند شد.

براساس یک گزارش روزنامه‌ی گاردین، اتحادیه‌ی اروپا با افغانستان موافقت‌نامه‌یی را امضا کرده است که به کشورهای عضو اتحادیه‌ی اروپا اجازه می‌دهد تا تعداد نامحدودی از پناهجویان افغان را اخراج کنند. این موافقت‌نامه حکومت افغانستان را ملزم به پذیرش این پناهجویان می‌سازد.

جاوید نادر، یکی از اعضای جامعه‌ی مدنی افغانی و جهانی و هماهنگ‌کننده‌ی نشست با مارتا یاگر به روزنامه‌ی اطلاعات روز گفت: «شرکت‌کنندگان از مارتا یاگر پرسیدند که آیا چنین پیمانی به امضا رسیده است یا خیر. در پاسخ او گفت، که ما با دولت افغانستان صحبت‌هایی داشته‌ایم تا زمینه‌ی برگشت

رییس‌جمهور در نشست روز اول بروکسل:

زنان افغان حافظ ارزش‌های دموکراتیک هستند

کشور ما را به رفاه و آبادانی می‌رساند.»

اما او فرهنگ حاکم مردسالار، علم دسترسی زنان به بازار و خشونت علیه زنان را از جمله چالش‌ها برای توانمندسازی زنان افغانستان یاد کرد.

به گفته‌ی او، زنان در بخش اقتصادی، تنها در صنعت قالین‌فعال‌اند و در دیگر بخش‌ها با ضعف‌هایی روبه‌رو می‌باشند. او از اعضای جامعه‌ی جهانی خواست تا بانوان افغان را برای رشد در بخش‌های دیگر اقتصادی نیز کمک کنند.

آقای غنی همچنین افزود که برای توانمندسازی از لحاظ حقوقی «زنان باید صاحب شناسنامه‌های الکترونیک شوند، ازدواج آن‌ها ثبت شود و حق میراث آن‌ها دیگر ضایع نشود.»

رییس‌جمهور با اشاره به بهبودی وضعیت زنان گفت: «اجرای برنامه‌ی میناق شهروندی یکی از دستاوردهای دولت به‌شمار می‌رود و این برنامه توانسته که فرصت‌های کاری را برای زنان مساعد کند.»

او گفت با اجرای این برنامه‌ی ملی، ۵۰ در صد کارمندان شهرداری‌ها را در سرتاسر کشور زنان تشکیل خواهند داد که این در تاریخ کشور یک دستاورد بی‌پیشینه است.

موافقت‌نامه‌ی کمک ۲۰۰ میلیون یورویی اتحادیه‌ی اروپا برای توسعه‌ی حکومت‌داری در افغانستان امضا شد

در حاشیه‌ی نشست بروکسل روز گذشته موافقت‌نامه‌ی کمک ۲۰۰ میلیون یورویی اتحادیه‌ی اروپا برای توسعه‌ی حکومت‌داری در افغانستان از سوی اکلیل حکیمی، وزیر مالیه کشور و کمیشنری همکاری و توسعه‌ی بین‌المللی اتحادیه اروپا امضا شد.

جامعه‌ی مدنی با توافقی اخراج اجباری مهاجران افغان از اروپا مخالفت کرد

پناهجویانی که درخواست پناهندگی آن‌ها پذیرفته نمی‌شود را مساعد کنیم و شرایط لازم زندگی را در افغانستان فراهم سازیم.»

به گفته‌ی آقای نادر جزئیات این موافقت‌نامه در جلسه شریک نشده است اما در صورت اخراج اجباری این پناهجویان گفت: «این پناهجویان با خطرهای جانی و معیشتی در افغانستان روبه‌رو خواهند بود. برخی از آن‌ها نوجوانانی‌اند که اکثر زندگی‌شان را در غرب سپری کرده‌اند. شاید آن‌ها هیچ‌گاهی خودشان را در افغانستان وفق داده نتوانند.»

اما گاردین فاش کرده است که این موافقت‌نامه به روز یک‌شنبه امضا شده اما همگانی نشده است. در نسخه‌یی از آن که گاردین دیده است آمده که حکومت افغانستان به پذیرش دوباره‌ی آن تعداد از شهروندان افغانی متعهد است که در اروپا به آن‌ها پناهندگی داده نشده و حاضر به بازگشت داوطلبانه به افغانستان نیستند. این آخرین اقدامی است که اتحادیه‌ی اروپا برای کاهش سنگینی پناهجویان بی‌شماری که از اوایل سال ۲۰۱۵ بدین‌سو به اروپا رسیده‌اند، روی‌دست می‌گیرد.

براساس گزارش گاردین، این موافقت‌نامه از اخراج زنان و کودکانی که در حال‌حاضر تقریباً به‌طور

این موافقت‌نامه دولت افغانستان را قادر می‌سازد تا در عرصه‌ی حکومت‌داری خوب، فعالیت‌های بیشتری را روی دست بگیرد

آقای حکیمی هنگام امضای این موافقت‌نامه گفت: «کمک مالی توافق‌شده به‌طور مستقیم به بودجه‌ی دولت افغانستان اریز شده و در بخش‌های اصلاحات، حکومت‌داری خوب و جندر (تساوی جنسیتی) به مصرف خواهد رسید.»

وزیر مالیه به اتحادیه‌ی اروپا اطمینان داد که این کمک به‌صورت شفاف و درست در عرصه‌های مطرح‌شده مصرف خواهد شد.

افغانستان انتظار دارد که کشورها کمک‌کننده در روز دوم نشست بروکسل پرداخت سالانه‌ی مبلغ بیش از ۳٫۵

میلیارد دلر را به افغانستان متعهد شوند.

در حاشیه‌ی نشست بروکسل مقام‌های افغانستان نشست‌های جداگانه‌یی را با نمایندگان شماری از کشورها نیز داشته‌اند.

عبدالله عبدالله رییس‌اجرائیه، با جان کری وزیر خارجه‌ی امریکا، معاون بانک توسعه‌ی آسیایی، فدریکا موگرینی مسئول سیاست خارجی اتحادیه‌ی اروپا، نماینده‌ی ویژه‌ی نخست‌وزیر هند و معاون پارلمانی وزارت امورخارجه‌ی بریتانیا به‌صورت جداگانه دیدار و روی موضوعات مختلف گفت‌وگو کرده‌اند.

از سوی هم حکومت افغانستان انتظار دارد که جامعه‌ی جهانی در نشست بروکسل در کنار تعهد به کمک مالی تعهد قوی سیاسی‌شان را تا پنج سال دیگر در حمایت از افغانستان اعلام کنند. جامعه‌ی جهانی نیز از حکومت افغانستان انتظار دارد که برنامه‌های جدی اصلاحی را روی دست بگیرد.

جامعه‌ی مدنی با توافقی اخراج اجباری مهاجران افغان از اروپا مخالفت کرد

انحصاری از ناروی اتفاق می‌افتد، نیز سخن می‌گوید: «[با روی‌دست گرفتن] اقدامات ویژه اطمینان حاصل خواهد شد که در طول این فرایند گروه‌های آسیب‌پذیر حفاظت، کمک و مراقبت کافی دریافت خواهند کرد.»

در متن این موافقت‌نامه آمده است که اگر محل اقامت اعضای خانواده‌ی کودکان در افغانستان یافت نشود، کودکانی که همراه ندارند، صرف با «تربیتات کافی دریافت و مراقبت از آن‌ها در افغانستان» برگشت داده خواهند شد.

براساس موافقت‌نامه‌یی که گاردین از آن نقل کرده است، متن این موافقت‌نامه تصریح می‌کند که در شش ماه نخست پس از امضای موافقت‌نامه، حداکثر ۵۰ اخراجی غیرارادی در هر پرواز به افغانستان فرستاده خواهند شد، اما در تعداد پروازهای روزانه‌یی که کشورهای اروپایی در آن می‌توانند پناهجویان را به کابل بفرستند حدی وجود ندارد. در حالی‌که قرار است ده‌ها هزار نفر اخراج شوند، هردوطرف اعمار یک ترمینل اختصاصی پروازهای انتقال پناهجویان اخراجی در میدان هوایی بین‌المللی کابل را نیز در نظر دارند. در حال حاضر افغان‌ها دومین گروه بزرگ پناهجویان را در اروپا تشکیل می‌دهند و ۱۹۶۱۷۰ تن از آن‌ها سال گذشته درخواست پناهندگی دادند.

قندوز؛ دست‌به‌دست شدن بخش‌های عمده‌ی شهر میان طرف‌های درگیر در دو روز گذشته

و سرک‌ها گذشت‌وگذار نمی‌کردند.

همچنان نهادهای حامی رسانه‌ها با ابراز نگرانی از افزایش جنگ در این ولایت گفته‌اند که دولت باید با جدیت متوجه امنیت و مصونیت خبرنگاران و رسانه‌ها در قندوز باشد. اتحادیه‌ی ملی ژورنالیستان افغانستان گفته است که شماری از خبرنگاران به مکان‌های امن منتقل شده‌اند اما هنوز هم شماری از خبرنگاران در در شهر باقی مانده‌اند و جان آنان در خطر است.

تلفات غیرنظامیان از دیگر نگرانی‌ها در قندوز است. گفته می‌شود که طالبان در خانه‌های مردم سنگر گرفته‌اند از این همین‌رو باعث کندی پیشروی عملیات نیروهای امنیتی نیز شده است.

از سوی هم گزارش‌های دیگر حاکی است که طالبان در این دو روز برخی ادارات دولتی، سرای‌ها، خانه‌های مردم و تانک‌های تیل را به آتش کشیده‌اند. دفتر مطبوعات والی قندوز شام روز گذشته در خبرنامه‌یی نوشت که «بدبختانه در نبرد امروز زمانی که مخالفین دانستند که شکست‌شان حتمی است به اموال مردم دست‌درازی کرده و بعضی از سرای‌ها را در این ولایت به آتش کشیدند که زیان‌های مالی زیادی را به هم‌وطنان عزیزمان رساند.» جاوید سلیم، سخن‌گوی لوای اول عملیات‌های ویژه ارتش نیز گفت که طالبان پس از شکست شماری از مکان‌ها را آتش کشیده‌اند.

همچنان عملیات‌های ویژه از طرف نیروهای امنیتی و دفاعی کشور در این ولایت به‌شدت جریان دارد «انشاءالله به‌زودی مناطق از دست‌رفته را آزاد خواهند کرد.»

دولت وزیری، سخن‌گوی وزارت دفاع دیروز در یک نشست خبری گفت که از آغاز درگیری تاکنون ۵ نفر از نیروهای امنیتی کشته و ۱۳ نفر زخمی شده‌اند.

فرماندهی پولیس ولایت قندوز نیز بعد از ظهر دیروز اعلام کرد که معلم شیر فرمانده برجسته‌ی گروه طالبان مسلح با بیش از ۴۰ تن از افراد در دیگری‌ها در شهر قندوز کشته شده‌اند.

دفتر مطبوعات والی قندوز نیز اعلام کرده است که در درگیری‌های دو روزه چندین تن از افراد کلیدی کشته و شماری نیز زخمی شده‌اند.

جاوید سلیم، سخن‌گوی لوای اول عملیات‌های ویژه ارتش شام دیروز گفت که سه کیلوتر در سه کیلومتر اطراف چوک قندوز از وجود شورشیان پاکسازی شده است.

نگرانی‌ها و خسارات به‌جامانده در شهر قندوز

گزارش‌هایی از قندوز حاکی است که مردم از وضعیت امنیتی به‌شدت نگران‌اند و غیرنظامیان در حال فرار از شهر هستند. در این دو روز شهر قندوز به شهر ارواح می‌ماند؛ شهر تعطیل بود، مردم در شهر

به کجا فرار کنیم که شران نرسد؟

(نامه‌ی یک پناهجو)

رییس صاحب جمهور آقای اشرف غنی، رییس صاحب اجرائیه آقای عبدالله، وزیر صاحب امور مهاجرین آقای سید حسین عالمی بلخی، وزیر صاحب امور خارجه آقای صلاح‌الدین ربانی و تمام بزرگواران افغانستان که بر گرده‌ی ما سوارید و اعتراض دارید که خوب سواری نمی‌دهیم، السلام علیکم و رحمة‌الله و برکاته!

بدون هیچ مقدمه‌ی، شروع می‌کنم از این‌که چرا وطنم را ترک کردم و با چه پیش‌فرضی به دنبال پناهندگی هستم. من در افغانستان متولد شدم. در یکی از ولسوالی‌های دورافتاده از کابل، بزرگ شدم. مکتب رتم و به دانشگاه آدمم. فارغ شدم و به دنبال کار گشتم. خانواده‌ی فقیری دارم، زمینی که در دل کوه برای کشت و زراعت آماده کرده‌ایم، وسعتش به اندازه‌ی یک هزارم زمینی که شما دارید، نمی‌رسد. چهار سال دنبال کار گشتم، اما هم‌چنان بیکار بودم. فقر بالای نازل شده از آسمان نبود که یخن مرا گرفته باشد. فقر نتیجه‌ی بازی‌های سیاسی و نگاه‌های قومی در افغانستان است.

آقای رییس‌جمهور! می‌خواهی بدانی چرا هیچ‌وقت شغلی نیافتم؟ چون به هر آدرسی که مراجعه کردم، قبل از این‌که مرا محک بزندی یا چیزی پرسد، حکم کرد که واجد شرایط نیستم. برای هر بستنی که فورمه پر کردم، گم شد. به هر دروازه‌ی باز که رفتم، بسته شد. من سرمایه‌ی نداشتم که کار و کسبی راه‌اندازی می‌کردم. خودم هم نمی‌دانم چرا این‌همه اتفاق بد برای من رخ داد. در بدل، تعدادی از هم‌سنفیی‌های دوران دانشگاهم که همه با لابی‌گری و واسطه‌بازی امتحان‌ها را پاس می‌کردند و تا هنوز که هنوز است، درست نوشتن را بلد نیستند، اکنون در بهترین بست‌ها شاغل‌اند. اکنون برای خیلی از مسأله‌ها تصمیم می‌گیرند. آن‌ها در فهم مسایل بهتر از من نبودند اما آن‌ها حامی داشتند و من نداشتم. چنین شد که من در طول چهار سال، به شغلی دست نیافتم و کلافه شدم.

آقای رییس‌جمهور! بعد از آن همه سرگردانی خودم و امیدواری خانواده‌ام به من که از دانشگاه فارغ شده بودم و باید دست آن‌ها را می‌گرفتم، تصمیم گرفتم به دنبال نان در کشوری دیگری بگردم. من از اول می‌دانستم زندگی در کشورهای دیگر، به مراتب سخت‌تر از افغانستان است. من می‌دانم که این‌جا باید ده برابر بیشتر تلاش کنم، جان بکنم تا لقمه نانی برای خودم و فامیلم آماده کنم. اما بازهم آدمم و تنها چیزی که مرا وادار به ترک وطن و جست‌وجوی پناهندگی می‌کرد، این بود که بیرون از افغانستان و کشورهای مثل افغانستان که در دام بازی‌های قومی گرفتاراند، همیشه فرصت برای تلاش است. درست برعکس وطنم که همه‌ی تلاش‌ها برای از بین بردن فرصت‌ها است.

حالا با تمام این‌ها، شما می‌خواهید ما را برگردانید. در رسانه‌ها اعلام می‌کنید که آغوش‌تان به‌رومی ما باز است. اما آیا واقعاً چنین است؟ نخیر! شما نگران ما نیستید، نگران کمک‌ها هستید. کمک‌هایی که برای همه‌ی افغانستان‌اند اما هیچ‌وقت از خزانه‌ی مقامات دولتی بیرون نمی‌روند.

آقای رییس‌جمهور و رییس اجرائیه و باقی مقامات محترم افغانستان! من فرار کردم که در گوشه‌ی از این دنیا از شر بازی‌های شما رهایی یابم. اما شما حتا این‌جا هم راحت نمی‌گذارید. اگر واقعاً به فکر مردم افغانستان‌اید، به فکر آن‌هایی باشید که هنوز مجبور به ترک وطن نشده‌اند. هنوز راه خطرناک مهاجرت و پناهجویی را برنگزیده‌اند. من می‌دانم و شما نیز می‌دانید که جوانان بسیاری در وضعیت جاری کلافه و سرخورده‌اند و هر آن ممکن است راه مهاجرت را در پیش گیرند، لطفاً دست آن‌ها را بگیرید. غم ما را نداشته باشید. می‌دانم غم ما را ندارید و کل غم‌تان پول است. می‌دانم این توقع از شما احمقانه است، اما ناچارم!

آقای رییس‌جمهور! واقعیت‌ها را نادیده نگیر! افغانستان آماده‌ی پذیرش هشتاد‌هزار مهاجر از کشورهای اروپایی نیست، بی‌خود جهانیان را فریب نده! ما را بگذار این‌جا تلاش کنیم، مسأله بیاموزیم و اگر روزی افغانستان به ما نیاز پیدا کرد، با دست پر و بازوان توانا برگردیم. مهر وطن از دل ما نرفته و نخواهد رفت و ما همیشه افغان خواهیم ماند.

آقای رییس‌جمهور! می‌دانم این حرف‌ها از نظر شما حرف‌های مفت است. پس لااقل جایی در این دنیا آدرس بده که شران به ما نرسد و ما به آن‌جا فرار کنیم. جایی که خبری از طالب، سیاست‌مدارهای قومی، رهبران قومی، فرصت‌های قومی، دشمنی‌های قومی در آن نباشد و ما از بازی‌های کثیف قومی در امان باشیم!

اتحادیه‌ی اروپا موافقت‌نامه‌ی اخراج تعداد نامحدودی از پناهجویان افغان را امضا کرد

برنامه‌ها برای ترمینال اختصاصی پذیرش [پناهجویان] در کابل روی دست است، اما کارشناسان هشدار می‌دهند که خشونت و بی‌ثباتی در افغانستان اخراج‌ها را خطرناک می‌سازد

گاردین/سونه انجل راسموسن

ترجمه: حمید مهدوی

در کشورهایی را دارد که در آن وزارت‌خانه‌ها ظرفیت پاسخ منفی دادن را ندارند. او اضافه کرد که روند گفت‌وگو خیلی شفاف نبوده است. شوستر گفت: «هیچ نظارت و مشوره‌ی وجود نداشته و تقریباً از آن با سازمان‌های مهاجرت و سازمان‌های حقوقی [در اروپا] هیچ نامی برده نشده است. هیچ شانس برای مقاومت علیه آن وجود نداشت.»

سال گذشته، باز شدن دروازه‌های آلمان به‌رومی تقریباً یک میلیون مهاجر توسط انگلا مرکل تاحدودی به مهاجرت دسته‌جمعی افغان‌ها دامن زد، اما این مهاجرت با بدتر شدن اوضاع امنیتی که از آن زمان تاکنون بهبود نیافته است، نیز همزمان بود. روز یکشنبه، طالبان یک حمله‌ی قوی را بر شهر شمالی قندوز راه‌اندازی کردند، در حالی که حملات در بسیاری نقاط دیگر کشور نیز افزایش یافته است. این موافقت‌نامه اتحادیه‌ی اروپا را متعهد می‌سازد که برای جلوگیری از هجوم مهاجران، به اندازه‌ی که سال گذشته تجربه شد، به تامین مالی کمپاین آگاهی عامه در افغانستان و هشدار نسبت به خطرات مهاجرت، کمک کند.

با این‌حال، تمام پناهجویان افغان از افغانستان به اروپا نمی‌رسند. تعداد نامعلومی [از این پناهجویان] در ایران یا پاکستان متولد شده و بزرگ شده‌اند. اگر دوباره به افغانستان فرستاده شوند، تعداد زیادی از آن‌ها، بدون شبکه‌های اجتماعی‌یی که اغلب پیش‌شرط یافتن شغل حتا برای تحصیل کرده‌ها است، با سختی مواجه خواهند شد. به گفته‌ی شوستر، که مقاله‌ی را در مورد تجربه‌ی پس از اخراج نوشته است، افراد بی‌بضاعتی که پس از اخراج شدن فوراً راه ترک افغانستان را در پیش نمی‌گیرند، می‌توانند اهداف خوبی برای سربازگیری توسط طالبان و زورمندان محلی فرمانده ملیشه‌ها باشند، در این صورت، اخراج به بی‌ثباتی خواهد افزود. شوستر گفت: «محافظت کافی وجود ندارد، میزان خشونت تعمیم داده‌شده بسیار بالا است و جمعیت کابل هم‌اکنون بسیار زیاد است.» «این توافق خاص به کشورهای اروپایی اجازه می‌دهد تا روی تمام بحث‌هایی که در ۱۵ سال گذشته صورت گرفته است که بازگشت مردم در حال حاضر بی‌خطر نیست، خط بطلان بکشند.»

این موافقت‌نامه از اخراج زنان و کودکانی که در حال حاضر تقریباً به‌طور انحصاری از ناروی اتفاق می‌افتد، نیز سخن می‌گوید: «[با روی دست گرفتن] اقدامات ویژه اطمینان حاصل خواهد شد که در طول این فرایند گروه‌های آسیب‌پذیر حفاظت، کمک و مراقبت کافی دریافت خواهند کرد.» در متن این موافقت‌نامه آمده است که اگر محل اقامت اعضای خانواده‌ی کودکان در افغانستان یافت نشود، کودکانی که همراه ندارند، صرفاً با «ترتیبات کافی دریافت و مراقبت از آن‌ها در افغانستان» برگشت داده خواهند شد.

آمده است که اگر محل اقامت اعضای خانواده‌ی کودکان در افغانستان یافت نشود، کودکانی که همراه ندارند، صرفاً با «ترتیبات کافی دریافت و مراقبت از آن‌ها در افغانستان» برگشت داده خواهند شد.

اتحادیه‌ی اروپا پیش از کنفرانس هفته‌ی جاری کمک‌کنندگان در بروکسل که در آن کمک‌کنندگان بین‌المللی برای چهار سال آینده به افغانستان کمک وعده خواهند شد، با حکومت افغانستان به این توافق دست یافته است. تعدادی از مقام‌های افغان ظاهراً احساس توانمندی و قدرت خواهند کرد. سیدحسین عالمی بلخی، وزیر مهاجرین و عودت‌کنندگان، از امضای این سند خودداری کرده و این کار را به یکی از معین‌هایش واگذار کرد. با این‌وجود، افغانستان، که درآمد داخلی‌اش صرف ۱۰٫۴ درصد تولید ناخالص داخلی‌اش را تشکیل می‌دهد، چنان به کمک خارجی وابسته است که حکومت احتمالاً انتخاب زیادی نداشته است. لیزا شوستر، کارشناس مهاجرت مستقر در کابل گفت که این موافقت‌نامه نمونه‌ی بود که نشان داد «چگونه کشورهای توسعه‌یافته توانایی قبولاندن برنامه‌هایشان

اتحادیه‌ی اروپا موافقت‌نامه‌ی را با حکومت افغانستان امضا کرده است که به کشورهای عضو این اتحادیه اجازه می‌دهد تا تعداد نامحدودی از پناهجویان این کشور را اخراج کند و حکومت افغانستان را ملزم به پذیرش این پناهجویان می‌سازد. این موافقت‌نامه برای چندین ماه زیر کار بوده است و مقدم بر کنفرانس بزرگ کمک‌کنندگان در بروکسل به‌دست آمده است که با میزبانی اتحادیه‌ی اروپا در هفته‌ی جاری برگزار می‌شود. نظر به یادداشتی که قبلاً بیرون درز کرده بود، اتحادیه‌ی اروپا گفته است که اگر افغانستان همکاری نکند، حکومت این کشور را از کمک محروم می‌کند.

این موافقت‌نامه که روز یکشنبه امضا شد همگانی نشده است، اما در نسخه‌ی از آن که گاردین دیده است آمده که حکومت افغانستان به پذیرش دوباره‌ی آن تعداد از شهروندان افغانی متعهد است که در اروپا به آن‌ها پناهندگی داده نشده است و حاضر به بازگشت داوطلبانه به افغانستان نیستند. این آخرین اقدامی است که اتحادیه‌ی اروپا برای کاهش سنگینی پناهجویان بی‌شماری که از اوایل سال ۲۰۱۵ بدین‌سو به اروپا رسیده‌اند، روی دست می‌گیرد. افغان‌ها دومین گروه بزرگ پناهجویان را تشکیل می‌دهند و ۱۹۶۱۷۰ تن از آن‌ها سال گذشته درخواست پناهندگی دادند.

در حالی که متن [این موافقت‌نامه] تصریح می‌کند که در شش ماه نخست پس از امضای موافقت‌نامه، حداکثر ۵۰ اخراجی غیرارادی در هر پرواز [به افغانستان فرستاده خواهند شد]، اما در تعداد پروازهای روزانه‌ی که کشورهای اروپایی در آن می‌توانند پناهجویان را به کابل بفرستند حدی وجود ندارد. در حالی که قرار است ده‌ها هزار نفر اخراج شوند، هردو طرف اعمار یک ترمینال اختصاصی پروازهای انتقال پناهجویان اخراجی در میدان هوایی بین‌المللی کابل را نیز در نظر دارند.

این موافقت‌نامه از اخراج زنان و کودکانی که در حال حاضر تقریباً به‌طور انحصاری از ناروی اتفاق می‌افتد، نیز سخن می‌گوید: «[با روی دست گرفتن] اقدامات ویژه اطمینان حاصل خواهد شد که در طول این فرایند گروه‌های آسیب‌پذیر حفاظت، کمک و مراقبت کافی دریافت خواهند کرد.» در متن این موافقت‌نامه

وحدت ملی محاسبه‌ی دقیقی از میزان نیرومندی دوست و دشمن و مهم‌تر از آن، شناخت واقع‌بینانه‌ی بی از آنها دارد؟

دو: سقوط ولایت قندوز به‌دست طالبان در زمانی صورت می‌گیرد که فقط چند ساعت قبل از آن، سران حکومت وحدت ملی به‌خاطر شرکت در کنفرانس بروکسل، راهی کشور بلژیک شده بودند. روشن است که از این تناسب، نمی‌توان میزان کنترل و نظارت آن‌ها را بر کشور نتیجه گرفت. مسأله اما این است که واقعاً چه چیزی در حال جریان است؟ یکی از تعهدات حکومت وحدت ملی به‌خاطر جلب حمایت جامعه‌ی جهانی در کنفرانس بروکسل، به‌سازی وضعیت امنیتی کشور بود. واقعه‌ی قندوز در چنین حالتی، نقد عیان و روشنی است بر این ادعاهای آبکی سران حکومت وحدت ملی. بدیهی است که این تنها موردی نیست که ثابت می‌سازد حکومت وحدت ملی نه با مردمش صادق بوده و نه با جامعه‌ی جهانی؛ اما آیا با در نظرداشتن این حقیقت، منطقی است که از رفتن سران حکومت به کنفرانس بروکسل «با دست پر» سخن گفته شود؟ دست پر چگونه دستی است؟ دستی که امنیت کشور را تأمین کرده؟ دستی که به مطالبات و خواست‌ها و نیازمندی‌های مردم پاسخ عادلانه و مسئولانه داده؟ دستی که در کاهش فقر و تباهی مردم کوشیده و اقتصاد کشور را بهبود بخشیده؟ معنای «دست پر»ی را که سران حکومت از آن سخن می‌گویند، چگونه باید فهمید؟

سه: پس از آن‌که چندی قبل آقای کرزی در مصاحبه‌ی بی‌بی‌سی، در دفاع از موضع طالبان سخنانی بر زبان آورد، نقد و ردهای زیادی بر گفته‌های ایشان صورت گرفت. روز نهم میزان در مراسمی به‌مناسبت پنجمین سال‌یاد شهید برهان‌الدین ربانی در تالار لویه‌جرگه، مخاطبی از انتهای تالار برخاست و شعار «مرگ بر کرزی» سر داد. تشنجی که اظهارات قبلی کرزی در میان مردم ایجاد کرده بود، با این شعار تیره‌تر شد و سرانجام آقای حنیف اتمر، مشاور امنیت ملی رییس‌جمهور با نشر اعلامیه‌ی به‌شکل تهدیدآمیزی گفت: «توصیه می‌کنم که دوام همچون فعالیت‌ها، پیامدهای خوبی در قبال نخواهد داشت.» بگذارید این را واضح‌تر در نظر بگیریم: آقای کرزی در دفاع از طالبان و حقانیت موضع آن‌ها حرف می‌زند و مشاور امنیت ملی رییس‌جمهور کشور در حمایت از آقای کرزی. این‌جا تصویری شکل می‌گیرد که چندان خوش‌آیند و مطلوب نیست. مشاور امنیتی رییس حکومت، سخنی می‌گوید که نتیجه‌ی آن به‌شکل غیرمستقیم، دفاع از گروهی است که برآدمنده‌ی امنیت کشور است و سقوط‌دهنده‌ی ولایات. به‌بیان دیگر، ولایت قندوز به‌دست گروهی سقوط می‌کند که رییس‌جمهور پیشین کشور آن را حق آن گروه می‌داند و مشاور امنیت ملی رییس‌جمهور کنونی بیان آن را حق کرزی. طبیعی است که این روایت، روایت حیرت‌انگیزی است. مهم اما این است که در چنین وضعیتی، بر چه مبنایی به‌بهبودی امنیت کشور باید امیدوار بود؟ به کجا و به کدام وعده و سخن حکومت وحدت ملی باید باور داشت؟ در زیر پوست این کشور چه می‌گذرد؟

همه‌می سقوط و حیرت ناشی از آن

ستار ثابت

وحدت ملی با عبرتی که از آن سرفراگندگی باید گرفته باشد، کنترل و نظارت امنیتی همه‌جانبه نه‌تنها بر ولایت قندوز، بلکه بر تمام ساحات و ولایات کشور می‌بایست داشته باشد. اما چنین نشد و با تأسف، وضع امنیتی در طی این یک‌سال با سرعت نگران‌کننده‌ی رو به وخامت گذاشت. از ولسوالی‌هایی که در ولایت هلمند و هرات و بغلان به‌دست طالبان افتادند تا عمل‌کرد فضاحت‌بار حکومت در دیگر ساحات، همه‌وهمه داستان تراژیک را به نمایش می‌گذارد. سال تحرکی را که سران حکومت وحدت ملی در آغاز سال جاری از آن سخن می‌گفتند، برآیند معکوس داشت و به‌جای تحرک از موضع قدرت در حکومت، مردم شاهد تحرک ویران‌گر طالبان در ولایت‌های زیادی بودند، تا آن‌جا که گزارش‌ها از کنترل فقط ۶۵٪ حکومت بر خاک کشور سخن گفتند. چیزی که در این میان می‌توان مشاهده کرد، نیرومند شدن فزاینده‌ی گروه‌های تروریستی و ضعف همه‌سوی‌ی حکومت است. حالا پرسش این است: چرا چنین شد؟ سوای رویکرد نامناسب و به‌شدت سیال حکومت وحدت ملی در رویارویی با طالبان، دیگر چه علل و عواملی می‌تواند در ماجرا دخیل باشند؟ آیا حکومت

نکرده و هنوز در اختیار نیروهای امنیتی است، ارائه نکرده است. با این‌وجود، اوایل شب دوشنبه گزارش شد که جنرال دوستم معاون اول ریاست‌جمهوری، به ولایت قندوز رفته و رسماً مسئولیت فرماندهی و هماهنگی نیروهای امنیتی در آن ولایت را به عهده گرفته است. این خود خبر از حقیقتی می‌دهد که با اتکا به آن، می‌توان ادعای وزارت دفاع و دیگر مسئولین امنیتی را فاقد اعتبار خواند.

به‌هر حال، این‌که در صورت سقوط قندوز به‌دست طالبان، نیروهای امنیتی موفق شده‌اند که کنترل دوباره‌ی آن ولایت را به دست بگیرند، موضوعی است قابل ستایش، اما به همان‌اندازه نیازمند سنجش نیز هست. در این ارتباط می‌توان به چند نکته اشاره کرد.

یک: در ششم میزان سال گذشته، طالبان برای سه روز کنترل شهر قندوز را در اختیار داشتند. پس از سقوط امارت طالبان در سال ۲۰۰۱، این نخستین موردی بود که طالبان تا آن‌حد نیرومند و با پشتوانه عمل کرده بودند. یک سال و شش روز از آن حادثه گذشت که دوباره همه‌می سقوط ولایت قندوز به‌دست طالبان رسانه‌ی شد. در این‌مدت، انتظار و توقع این بود که حکومت

روز دوشنبه، هنگامی که گزارش سقوط ولایت قندوز به‌دست طالبان در صفحات اجتماعی منتشر شد، حساب‌های منسوب به طالبان در این صفحات نیز به‌سرعت فعال شده و ویدیوهایی را به نشر رساندند که نشان می‌داد کنترل مرکز این ولایت به‌دست آن‌هاست و از نیروهای امنیتی در آن حوالی خبری نیست. اما درست در همین مواقع، وزارت دفاع از تکذیب این واقعه سخن گفت و هجوم نیروهای طالبان را به «تعدادی از افراد آشوب‌گر» نسبت داد که گویا فقط در برخی از محلات مسکونی به خانه‌های مردم هجوم آورده و موجب تشنج امنیتی در ساحه شده‌اند. این‌که سندی را که طالبان جهت اثبات ادعای‌شان مبنی بر در کنترل گرفتن شهر قندوز به نشر رسانده بودند چقدر قابل اعتبار است، نمی‌توان به‌قطعیت در آن خصوص قضاوت کرد؛ چه این‌که گمانه‌زنی‌های بیشتر حکومتی، این ویدیو را مربوط به سال گذشته می‌داند که طالبان برای سه روز بر مرکز ولایت قندوز تسلط داشتند. اما میزان اعتبار ادعای وزارت دفاع و مسئولین امنیتی حکومت به‌مراتب کمتر و باورناپذیرتر از سند ارائه‌شده توسط طالبان است. وزارت دفاع هیچ سندی را که نشان بدهد قندوز سقوط

واکنش حزب جمعیت به ماجرای توهین حامد کرزی و واکنش حنیف اتمر به آن

پیشین افغانستان از قندهار، جلال‌آباد و پکتیا علیه آن‌ها برخواهند خاست.

آقای رازق گفت کسانی که حرف از «جهاد و مقاومت» می‌زنند، در واقع آن‌ها «نه جهاد کردند و نه مقاومت»، چرا که به گفته او، ملا دادالله «به تنهایی آن‌ها را تا کولاب و مشهد» متواری کرد.

او همچنان افزود که اگر مجاهدین سخن از جهاد می‌گویند، «بهترین مجاهد ملا محمدعمر» و «بهترین مجاهد قهرمان ملا دادالله» بودند. اما ملا عمر رهبر پیشین طالبان و ملا دادالله فرمانده نظامی گروه طالبان تا آخر عمر علیه دولت افغانستان جنگیدند و باعث کشتار هزاره‌ها نظامی و غیرنظامی شدند.

استخباراتی حضور داشته و آن‌ها قصد اخلاص‌گری همایش بزرگداشت از پنجمین سال‌گشت شهادت رهبر جهاد و مقاومت را داشتند، باید هرچه زودتر جزئیات آن قضیه را با جمعیت اسلامی افغانستان شریک سازد، در غیر آن اعلامیه‌ی این نهاد غیر ضروری و در راستای منافع ملی نبوده و تأکید می‌کنیم که از نشانی نهادهای ملی، صدای افتراق و گروه‌گرایی بلند نکنند.»

حزب جمعیت می‌گوید که اتفاقی که در تالار لویه‌جرگه افتاد سزاوار نكوهش است و در شأن این حزب نبوده و نیست. اعلامیه افزود که حزب جمعیت اسلامی در نیم‌قرن مبارزه‌اش برای تأمین ارزش‌های اسلامی و ملی در افغانستان، به تسامح و بردباری معروف بوده و گذشت، بخشش و نگاه فراقومی و مذهبی ما به همگان، به‌ویژه به کسانی که همیشه در برابر منافع مردم افغانستان و ارزش‌های دینی و ملی این سرزمین قرار داشتند، آشکار و معلوم است.

این واکنش‌ها پس از آن اظهار می‌شود که حامد کرزی رییس‌جمهور پیشین، در مصاحبه‌ی با تلویزیون فارسی بی‌بی‌سی گفت طالبان هم افغان هستند و حق دارند بخشی خاک افغانستان را تصرف کنند. این اظهارات واکنش‌ها و اعتراضات گسترده‌ی را در پی داشت. اما در مراسم پنجمین سال‌یاد برهان‌الدین ربانی شماری از افراد در تالار لویه‌جرگه شعار «مرگ بر کرزی» سر دادند.

پس از آن جنرال رازق، فرمانده پولیس قندهار نیز واکنش تندى نشان داد و به مجاهدین هشدار داد که فرزندان میرویس هوتکی، احمدشاه درانی و امان‌الله، پادشاهان

حنیف اتمر، مشاور شورای امنیت ملی با نشر اعلامیه‌ی گفت شماری از افراد به‌دستور «باداران خارجی» خود به حامد کرزی، رییس‌جمهور پیشین توهین کرده‌اند. در اعلامیه‌ی مشاور شورای امنیت آمده است که در این مراسم «از سوی حلقات مشخصی که مورد حمایت استخبارات خارجی قرار دارند، با بی‌احترامی به حامد کرزی رییس‌جمهوری اسلامی اسبق افغانستان که به‌عنوان مهمان به مراسم دعوت شده بودند، طی یک بازی مزورانه به‌گونه‌ی تأسف‌آور زیر پاشده و حامد کرزی، کلان و ریش‌سفید کشور به‌شکل غیرقابل تحمل مورد بی‌احترامی و توهین قرار گرفت.»

اما در اعلامیه‌ی حزب جمعیت که در واکنش به اعلامیه‌ی مشاور شورای امنیت منتشر شده، آمده است که «دفتر مشاور امنیت ملی بعد از گذشت سه روز از این حادثه، در حالی که ولسوالی ناوه به دست دشمنان افغانستان سقوط کرده و مرکز ولایت کندز در آستانه‌ی سقوط به دست دشمن قرار داشت، اعلامیه‌ی شدیدالحنی منتشر کرد که در آن حادثه‌ی ۹میزان «به حلقات مشخصی که مورد حمایت استخبارات خارجی قرار دارند» نسبت داده شد.

در این اعلامیه از دفتر مشاور امنیت ملی خواسته شده که «اگر واقعاً پشت سر آن حادثه حلقات مرتبط به سازمان‌های

اطلاعات روز: حزب جمعیت اسلامی افغانستان به «توهین» شماری از افراد به حامد کرزی در مراسم سال‌یاد ترور شهید برهان‌الدین ربانی و اعلامیه‌ی شدیدالحن حنیف اتمر، مشاور شورای امنیت افغانستان که این افراد را دستورگیرندگان از سوی «باداران خارجی» خوانده بود، واکنش نشان داد.

در اعلامیه‌ی حزب جمعیت که روز گذشته (سه‌شنبه، ۱۳ میزان) منتشر شده، آمده است که جمعیت به‌دلیل اظهارات اخیر آقای کرزی در مورد طالبان و اعتراض‌ها و واکنش‌ها علیه این اظهارات، آقای کرزی را برای شرکت در مراسم سال‌یاد برهان‌الدین ربانی در تالار لویه‌جرگه دعوت نکرده بود، اما خود آقای کرزی بدون دعوت به این مراسم شرکت نموده، و درخواست سخنرانی کرد، که «متأسفانه باعث شد چند تن از اشتراک‌کنندگان همایش، علیه ایشان شعار دهند.»

حزب جمعیت می‌گوید هرچند این حادثه در همان دقایق نخست مدیریت شد، اما «در روزهای پس از این حادثه، واکنش‌های تفرقه‌افکنانه‌ی از سوی برخی حلقات معلوم‌الحال به راه انداخته شد که متأسفانه در مسیر وحدت ملی نبود.»

نزدیک به یک هفته بعد از مراسم سال‌یاد ربانی، روز دوشنبه

چهارشنبه

سخن سخی داد هاتف

شانهی معلم و کوه انتظارات جامعه

نخستین معلم من برادرم بود؛ استاد علی جان قاسمی. او سی و سه سال پیش معلمی را آغاز کرد و در تمام سالها و ماهها و هفتهها و روزها و ساعتها و دقیقههای معلمی اش به عشق خود، به پرورش فکری فرزندان مردم، وفادار ماند و هر روز با اشتیاق و سرسختی سر صنف رفت و با تبسم و مهربانی و شکیبایی درس داد. و هنوز، پس از سه دهه کار دشوار، با مهر و کفایت درس می دهد (در سه مکتب). روز معلم را برای او و دیگر معلمان سخت کوش تبریک می گویم.

من و او از نظر خصوصیات شخصی شباهت زیادی با همدیگر نداریم؛ او منطقی و صبور و روادار و مهربان است و من غالباً کم حوصله و گران جان و کزخوی و قضاوت گر. با این همه، در یک زمینه شباهت بسیار داریم: دست خط من و او تقریباً یکی اند (البته اگر من کمی دقت کنم و به سبک او ظریف و پاکیزه بنویسم). این شباهت تا آن جاست که جز خود او و من کس دیگری نمی تواند میان دستخطهای ما تفاوتی پیدا کند.

این تفاوت در خصوصیات شخصی را ذکر کردم تا بگویم که هر چند در فرهنگ ما بر این سخن تاکید بسیار می رود که معلمی چیزی شبیه عاشقی است، واقعیت آن است که نقش معلم در شکل دادن خصوصیات روانی و شخصیتی شاگردان آن قدر هم که در جامعه ما تبلیغ می شود، روشن نیست. به این معنا که هزاران عامل دیگر در کاراند تا ما را شخص یا شخصیتی بسازند که هستیم. این توقع که معلمان، حتا خوب ترین و قابل ترین های شان، بتوانند آدمهای مهندسی شدهی مطلوبی به جامعه عرضه کنند، توقع غیر واقع بینانهی است. زیان چنان انتظاری هم این است که به جای مشخص تر و محدود تر کردن نقش معلم به پرورش فکری کودکان و نوجوانان و جوانان تمام بار پرورش شخصیتی یک نسل را بر دوش معلمان بگذاریم. این مشکل زمانی پیچیده تر می شود که چارچوب انتظارات یک جامعهی عقب مانده غالباً همان چارچوب فرهنگ سنتی باشد که قرار است با گسترش دانش های نو تغییر کند و حتا بازسازی بنیادی شود. آن گاه، جامعهی سنتی که از معلمان نقش مهمی در بهبود وضع اجتماعی توقع دارد، از همان معلمان می خواهد که پیش فرض نخستین آموزگاری (یعنی تغییر وضعیت) را نقض کنند و در عوض به عنوان حافظان نظم فکری و اخلاقی موجود جامعه نقش بازی کنند. در چنین وضعی، کار و نقش معلمان در برابر دستاوردهای فکری شان ارزیابی نمی شود، بل در برابر قابلیت شان در نگه داشتن نظم اخلاقی موجود ارزیابی می شود.

حال، زمان آن رسیده که سطح انتظارات مان از معلمان را در دو ساحت تصحیح کنیم: یکی این که کارشان را عمدتاً در چارچوب تغییر آوری فکری و پرورش ذهنی شاگردان ارزیابی کنیم. دیگری، خودمان را از نگرش غالب اخلاق مدار سنتی وارهانیم و بار مسئولیت خانواده و نهادهای دیگر اجتماعی را یکسره بر شانهی معلمان نگذاریم.

افغانستان برای پیش گیری از مهاجرت در خواست کمک می کند

صدای امریکا/ مسعود فریور

ترجمه: علی احمدی

است.

ایجاد اشتغال

وقتی افغانستان خواستار میلیاردها دلار کمک می شود، خود نیز متعهد می شود که با ایجاد اشتغال و رشد اقتصادی خود را از وابستگی به کمک های خارجی برهاند. طرح توسعه پیش بینی می کند که تا سال ۲۰۲۰ وابستگی دولت افغانستان به کمک های خارجی از ۷۰ درصد به ۴۰ تا ۵۰ درصد کاهش یابد، به گونه ای که درآمد داخلی از ۱۰،۳ درصد به حدود ۱۴ درصد می رسد. ایجاد اشتغال کلیدی است که نه تنها افغانستان را از وابستگی به کمک های خارجی می رهاند، بلکه می تواند از مهاجرت دسته جمعی نیز پیش گیری کند.

بر اساس پیش نویس طرح توسعه «بدون افزایش چشم گیر در ایجاد اشتغال، افغانها به فعالیت های خطرناک مانند، تولید مواد مخدر، مهاجرت و پیوستن به شبکه های جنایی خشونت آمیز متوسل خواهند شد.» این طرح برای به ثمر نشستن نیازمند زمان و حمایت دوام دار کمک کنندگان است.

بر اساس این طرح: «توسعه ی پایدار به افغانستان کمک خواهد کرد تا با چالش های زیاد مقابله کند، به فقر پایان دهد و ضمانتی باشد برای صلح و امنیت پایدار برای کشور، [تحقق این امر نیازمند زمان] بیش از یک نسل خواهد بود.» کنفرانس بروکسل کم تر از سه ماه پس از نشست سران ناتو در وارسا برگزار می شود. در آن نشست سران ناتو توافق کردند که با پرداخت سالانه ۳ میلیارد دلار، طی چهار سال آینده نیروهای امنیتی افغانستان را کمک کنند.

امریکا سالانه رقم درشت ۳،۵ میلیارد دلاری برای حمایت از ۳۵۰ هزار نیروی نظامی افغانستان می پردازد، بر علاوه یک میلیارد دلار دیگر را در توسعه ی افغانستان کمک می کند. به گفته ی کابین گهام، ایالات متحده و متحدان آن برای حمایت از اصلاحات و توسعه در افغانستان منافع مشترک دارند. او گفت: «بخشی از برنامه های سیاسی قبلا جا افتاده است تا نشان دهد که تعامل و مشارکت بین المللی در افغانستان برای مدت طولانی ادامه خواهد داشت.»

بر اساس این طرح: «توسعه ی پایدار به افغانستان کمک خواهد کرد تا با چالش های زیاد مقابله کند، به فقر پایان دهد و ضمانتی باشد برای صلح و امنیت پایدار برای کشور، [تحقق این امر نیازمند زمان] بیش از یک نسل خواهد بود.» کنفرانس بروکسل کم تر از سه ماه پس از نشست سران ناتو در وارسا برگزار می شود. در آن نشست سران ناتو توافق کردند که با پرداخت سالانه ۳ میلیارد دلار، طی چهار سال آینده نیروهای امنیتی افغانستان را کمک کنند.

بان کی مون دبیر کل سازمان ملل متحد و جان کری وزیر امور خارجهی امریکا در این کنفرانس سخنرانی خواهند کرد. چارچوب توسعه که هدف آن «رسیدن به اعتماد به نفس و رفاه مردم افغانستان است،» نیازمند میلیاردها دلار کمک است.

اکلیل حکیمی برآورد کرد که کمک کنندگان متعهد به پرداخت ۳،۵ میلیارد دلار کمک برای طرح های توسعه یی خواهند شد. سخن گوی وزارت امور خارجه از گفتن این که امریکا قرار است چه مقدار از این مبلغ را پرداخت کند، خودداری کرد و جواب این سوال را به سازمان دهندگان این کنفرانس رجعت داد.

جیمز کابین گهام که از سال ۲۰۱۲-۲۰۱۴ سفیر امریکا در کابل بود گفت که حمایت های گسترده یی برای ادامه ی تعهدات به افغانستان وجود دارد. او در پنبلی که در موسسه ی بروکینگز واشنگتن در مورد افغانستان صحبت می کرد گفت: «علت دیگر برای خوشبینی این است که این درجه از توافق بین المللی تقریباً در هر مورد دیگر بی سابقه

دولت افغانستان روز چهارشنبه در کنفرانس کمک کنندگان بین المللی از کمک کنندگان اروپایی می خواهد تا خورجین خود را بگشاید. با این استدلال که ایجاد اشتغال از طریق پروژه های توسعه یی می تواند جلو مهاجرانی را بگیرد که این قاره را بی ثبات می سازند. بیکاری زیاد همراه با رشد نامنی، سال گذشته بیش از ۲۰۰ هزار افغان را راهی اروپا ساخت که سبب تشدید بحران مهاجرت در جهان شد.

کشورهای اروپایی برای مقابله با سیل پناهجویان افغان تلاش کرده اند و برای بازگردان مهاجران بر دولت افغانستان فشار می آورند. اکلیل حکیمی وزیر مالی افغانستان روز یکشنبه به قانون گذاران این کشور گفت: «اگر در مورد وضعیت مهاجران تامل کنیم، افکار عمومی در کشورهای اروپایی تغییر کرده و بر کمک ها تاثیر خواهد گذاشت.»

صلاح الدین ربانی وزیر امور خارجهی افغانستان نیز گفت که کشورهای اروپایی به افغانستان هشدار داده اند که اگر افغانستان در مورد مهاجران اقدامی نکند با خطر کاهش کمک مالی مواجه می شود. او به نمایندگان پارلمان افغانستان گفت: «بحران مهاجران سبب تغییر سیاست در کشورهای میزبان شده است. آن ها قوانین سختی را پیش روی مهاجران گذاشته اند و بارها از افغانستان خواسته اند تا در برابر پناهندگان خود مسئولیت پذیر باشد.» مقام های افغانستان می گویند آن ها می توانند جلوی مهاجرت به اروپا را بگیرند، اما آن ها نیازمند حمایت های بین المللی اند تا با ایجاد اشتغال، جلوی مهاجرت جوانان را بگیرند.

پشتیبانی از افغانستان

هر دو مقام (وزیر خارجه و مالی) رییس جمهور غنی و عبدالله عبدالله رییس اجرائیه را در کنفرانس بروکسل همراهی می کنند، جایی که قرار است مقام های افغانستان چهارچوب صلح و توسعه، حکومت داری، توسعه ی اقتصادی و اصلاحات طی پنج سال را به جامعه ی جهانی ارائه کنند.

این کنفرانس به میزبانی مشترک افغانستان و اتحادیه ی اروپا برگزار می شود، کنفرانسی که در آن نمایندگان بیش از ۷۰ کشور دنیا و ۲۰ موسسه ی بین المللی در آن شرکت می کنند.

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزلتان در یافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz

6 Months

120\$ USD

Annual

200\$ USD

برای ادارات دولتی و شرکتها

۳۰۰۰ افغانی

شش ماهه

۵۰۰۰ افغانی

یک ساله

برای متعلمین و محصلین

۲۰۰۰ افغانی

شش ماهه

۴۰۰۰ افغانی

یک ساله

zaki.daryabi2@gmail.com

- صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی
- معاون مدیرمسئول: حمیرا رسا
- دبیر خبر: عصمت الله سروش
- گزارشگران: راحله رسیل، الیاس نواندیش
- ویراستار: عمران راتب
- صفحه آرا: هادی دریابی
- بازاریاب: محمد حسین جویا ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲
- ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com
- آدرس: کابل، کارته سه، سرک شورا
- شماره تماس: ۰۷۸۹۶۴۵۱۶
- مسئول توزیع: روح الله مرادی ۰۷۷۶۹۴۰۴۵۴ / ۰۷۹۲۹۱۹۳۳۲
- چاپ: مطبعه امام ۰۷۹۹۱۴۲۹۹۹

hussainjoya2014@gmail.com

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می باشد. مسئولیت سایر نوشته ها به نویسندگان آن بر می گردد.

پارلمان اروپا توافق‌نامه‌ی اقلیمی پاریس را تصویب کرد

گردهمایی همه اعضای کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد تغییرات آب و هوایی بود. گردهمایی بین‌المللی «پاریس ۲۰۱۵» از ۳۰ نوامبر تا ۱۲ دسامبر سال گذشته جریان داشت.

از نتایج مهم توافق‌نامه‌ی دسامبر ۲۰۱۵ پاریس این بود که حد نصاب افزایش دمای زمین زیر دو درجه‌ی سانتیگراد (نسبت به مقطع ورود به عصر صنعتی شدن) در نظر گرفته شده و از تمام کشورها خواسته شده است تلاش خود را برای محدود کردن دمای زمین تا یک‌ونیم درجه‌ی سانتیگراد انجام دهند. مدافعان محیط زیست معتقدند جامعه‌ی جهانی باید تلاش‌های بیشتری در این زمینه انجام دهد.

برای به‌اجرا گذاشتن توافق‌نامه‌ی اقلیمی پاریس این پیش‌نیاز وجود داشت که ۵۵ کشور آن را تصویب کنند تا دست‌کم ۵۵ درصد گازهای گلخانه‌یی جهان کاهش یابند.

پیش از این ۶۰ کشور به این توافق‌نامه پیوسته بودند که تنها ۴۸ درصد گازهای گلخانه‌یی جهان را تولید می‌کنند.

چین و امریکا، قدرتمندترین اقتصادهای جهان که در مجموع ۳۸ درصد دی‌اکسیدکربن جهان را تولید می‌کنند در حول و حوش نشست سران گروه ۲۰ در هانگژو چین که در روزهای ۱۴ و ۱۵ سنبله امسال برگزار شد، توافق‌نامه پاریس را تصویب کرده بودند. نشست اقلیمی «پاریس ۲۰۱۵» بیست‌ویکمین

اطلاعات روز: در رای‌گیری پارلمان اروپا در روز سه‌شنبه در استراسبورگ، ۶۱۰ نماینده به این توافق‌نامه رای مثبت دادند، ۳۸ نماینده مخالف آن بودند و ۳۱ نفر نیز رای ممتنع دادند.

به نقل از رادیو زمانه، بان کی مون، دبیرکل سازمان ملل متحد از اتحادیه‌ی اروپا و کشورهای عضو آن خواست تا هر چه سریع‌تر رأی خود را به دفتر سازمان ملل در نیویورک ابلاغ کنند تا توافق‌نامه‌ی اقلیمی پاریس در زمانی چنین بی‌سابقه کوتاه به اجرا گذاشته شود.

دبیرکل سازمان ملل اجرایی این توافق‌نامه را بختی برای گشودن راه تازه به روی اقتصاد جهانی دانسته است.

بگو مگو

facebook

یعقوب یسنا

معلمی شغل و وظیفه است، طوری که نانوائی، چوپانی و... شغل و وظیفه است؛ طبعاً هر شغل و وظیفه توانایی، مهارت و هنر مخصوص خود را می‌طلبد. اما در توصیف معلمی اغراق و غلو صورت گرفته و می‌گیرد. این اغراق و غلو، حداقل دو آسیب به این شغل وارد کرده است:

یک، با اغراق و غلوهای که از کار معلمی صورت می‌گیرد، معلمی را به‌عنوان کار مقدس و... جلوه می‌دهد، نیازهای زندگی معلم فراموش می‌شود؛ به جای این همه اغراق‌ها و غلوها که معلم این است و آن است... بهتر است به معلمی به‌عنوان یک شغل نگاه شود که معلم این شغل را برای تهیه نیازمندی‌های خانواده‌اش انجام می‌دهد. بنابر این به معلم معاش قابل ملاحظه داده شود و در برابر از معلم کار کشیده شود.

دو، این غلوها و اغراق‌ها در توصیف معلم باعث می‌شود تا معلم نیز دچار خودشیفتگی شود و به‌خود نگاه قدسی و... پیدا کند؛ و بدتر این که، این احساس خودشیفتگی باعث می‌شود، معلم دچار این خیال شود که او موجود خاص است و همین خاص بودنش برای معلمی کافی است، دیگر از فراگیری علم و دانش بی‌نیاز است.

فردی که در افغانستان در دانشگاه معلم می‌شود، نام‌اش می‌شود «استاد!». این استاد بزرگوار در گام نخست می‌گوید که بین کلمه معلم و استاد فرق است. معلم به معلم مکتب می‌گوید و استاد به استاد دانشگاه. اگر کسی به جناب استاد! معلم بگوید، خیلی به استاد! بد می‌خورد و می‌گوید این بی‌ادب را ببین که هنوز بین معلم و استاد فرق گذاشته نمی‌تواند!

همین که شخص در دانشگاه استاد شد، بنابه اغراق و غلوهایی که درباره مقام استادی فراتر از شغل و وظیفه وجود دارد، این شخص دچار هویت شخصیتی کاذب می‌شود و کتاب و مطالعه را کنار می‌گذارد؛ زیرا معنای استادی برایش این است که استاد از مطالعه و فراگیری بی‌نیاز است؛ مطالعه و فراگیری، کار دانشجو و محصل است. این گونه استادان موقعی که سیمینار می‌دهند، دست به سرقت علمی زنند... تحقیق‌های شان نیز کپی و... است!

باید به این توجه کرد که مشکل کجاست؛ شاید مشکل این است که مرجع‌های حکومتی و نهادهای آموزشی و دانشگاهی، آموزش، علم، دانش و تحقیق را جدی نمی‌گیرند و از جانب دیگر دولت نیز معلمی را یک شغل جدی نمی‌گیرد که برای معلم حداقل معاشی را در نظر بگیرد که نیازمندی زندگی معلم را رفع کند؛ بنابر این معلم روز خود را تیر می‌کند و دولت هم به همین بسنده می‌کند که فقط نهادهای به نام مکتب و دانشگاه باشد!

تاکید نوشت به ما معلم‌ها: معلمی، یعنی حداقل یک قدم از دانشجو در جست‌وجوی علم و دانش جلوتر باید بود!

تجیب بارور

راهکار پیشنهادی برای مردم قندوز!

مطمئن هستم اگر روی این طرح فکر و عمل شود دیگر ما را از یک سوراخ سه بار مار نمی‌گزد. مردم قندوز باید هماهنگ شوند و در جهت بسیج سازی نیروهای تاثیرگذار کار کنند، جنبشی به‌وجود بیاورند که اساس خواست شان تعیین اراکین حکومتی به خواست آنان باشد. این خواست می‌تواند برنامه‌یی باشد برای آینده که لاقول مردم سر والی، رئیس امنیت، قومندان امنیه و... اعتماد داشته باشند. افراد و اشخاص صادق و مدبر را به حکومت پیشنهاد دهند که در پست‌های اجرایی گماشته شوند، با این راهکار می‌شود حداقل از آسیب‌های آینده جلوگیری کنند در غیر آن مهره‌های جدیدی را روی کار می‌آورد و پنهان کارانه برنامه‌های شان را به پیش خواهند برد.

Azim Basharmal

تاوان سهل‌انگاری و بدکاری‌های غنی و عبدالله را باید مردم غریب پرداخت کنند. در بغلان، هلمند، قندوز جنگ به‌شدت جریان دارد. مردم در حال فرار از قندوز هستند. تلفات سنگین بر مردم ملکی وارد شده‌است. طالبان از مردم به‌عنوان سپری انسانی استفاده کرده‌اند. چند روز آینده عمق فاجعه بیش‌تر معلم و مشخص خواهد شد. گندکاری‌های آن بچه فیلم و این متفکر جهان را باید سرایان کوماندو، اردو و پولیس جمع کنند. تا یک ولایت سقوط نکند غنی و عبدالله اصلاً خبر نمی‌شود. بعد از سقوط ولایت، سرایان صادق و غریب کشور را برده با یک عده عاشق بهشت و نوکر آی اس آی شاخ به‌شاخ می‌کنند. وضعیت باید این گونه باشد. زیرا مسئولین که در چنین موارد مقصر هستند و کوتاهی کرده‌اند محاکمه نمی‌شوند. نماینده‌های پارلمان یخن ع و غ و مسئولین مقصر را نمی‌گیرند. جامعه‌مدنی در مقابل کم‌کاری‌ها و بدکاری‌های حکومت خفته و خاموش اند.

تعلیق وظایف بیش از ۱۳ هزار افسر پولیس در ترکیه

به اتهام دست داشتن در کودتا به ترکیه مسترد کند، اما امریکا می‌گوید که ترکیه باید اسناد مربوط به این اتهام را به امریکا تحویل دهد.

از زمان کودتا، هزاران مؤسسه مرتبط با آقای گولن بسته شده‌اند. هدف دولت ترکیه از بستن این مؤسسه‌ها که در میان آن‌ها سازمان‌های خیریه و آموزشی هم دیده می‌شوند، «پاکسازی» نیروهای وفادار به آقای گولن در این کشور است.

دولت ترکیه فتح‌الله گولن را به رهبری کودتای شکست خورده در ژوئیه امسال متهم می‌کند، اما آقای گولن ۷۵ ساله که در تبعید خودخواسته در امریکا است، این اتهام را رد می‌کند.

هزاران نفر از مأموران پولیس و اعضای ارتش ترکیه و کارمندان دولتی از زمان کودتای نافرجام این کشور در ماه جولای تا کنون از کار برکنار شده‌اند. دولت ترکیه از امریکا خواسته است که آقای گولن را

اطلاعات روز: دولت ترکیه حدود ۱۳ هزار افسر پولیس را در این کشور به اتهام ارتباط با فتح‌الله گولن از کار معلق کرده است. بیش از ۲۵۰۰ نفر از این افراد، از افسران ارشد پولیس هستند.

به نقل از بی‌بی‌سی، دولت ترکیه می‌گوید که بیش از ۳۰ هزار نفر از زمان کودتای نافرجام در این کشور بازداشت و به دلیل ارتباط با جنبش گولن تفهیم اتهام شده‌اند.

رسانه‌های ایران: علی لاریجانی و ظریف حاضر به دیدار با معاون صدراعظم آلمان نشدند

کردید؟ و او با صراحت اعلام کرد حرفی که از سوی من زده شده تحریف شده است. کاملاً موضع ایران را درک می‌کنم و مگر حالا که به ایران آمده‌ام آیا پیش شرطی گذاشته‌ام؟

خبرگزاری ایسنا گزارش داده است که محمدباقر نوبخت روز سه‌شنبه افزود: «هیچ کشوری در جهان نیست که بتواند برای نظام جمهوری اسلامی به عنوان نظامی مردمی و مشروع شرط و شروطی قائل شود و ما نیازمند ارتباط بر مبنای هیچ پیش شرطی نیستیم.» جمهوری اسلامی ایران موجودیت اسرائیل را به رسمیت نمی‌شناسد و در سال‌های گذشته بارها این کشور را به حمله نظامی و موشکی تهدید کرده بود.

به رغم انتقادهای مقام‌های ایران از اظهارات معاون صدراعظم و وزیر اقتصاد آلمان، در جریان سفر دو روزه او به تهران بیش از ۱۰ قرارداد و سند همکاری به امضای مقام‌های دو کشور رسید.

آقای گابریل هدف از سفر خود به تهران را کمک به دولت حسن روحانی برای هموارتر شدن روابط ایران با دنیا اعلام کرد و گفت که با گسترش همکاری‌های اقتصادی می‌توان برای مسائل پیچیده‌ی موجود میان دو کشور نیز راه‌حل پیدا کرد.

آگاه» در وزارت امور خارجه‌ی ایران گزارش داده که محمدجواد ظریف هم با این مقام آلمانی دیدار نکرده است.

وی گفته که «ملاقات وزیر اقتصاد آلمان با وزیر امورخارجه‌ی کشورمان انجام نشده و نمی‌شود.»

برخی اظهارات معاون صدراعظم آلمان پیش از سفر به ایران خشم مقام‌های جمهوری اسلامی را برانگیخته است. آقای گابریل گفته بود که در این سفر نگرانی‌های برلین درباره نقش تهران در جنگ سوریه و کارنامه حقوق بشر در جمهوری اسلامی را به اطلاع مقام‌های ایران خواهد رساند.

وی تاکید کرده بود: «ایران تنها هنگامی می‌تواند روابطی عادی و دوستانه با آلمان داشته باشد که موجودیت اسرائیل را به رسمیت بشناسد.»

صاق آملی لاریجانی، رئیس قوه‌ی قضاییه‌ی ایران، به تاریخ ۱۲ میزان واکنش تندی به این سخنان نشان داد و گفت اگر جای دولت حسن روحانی بود این وزیر آلمانی را به تهران راه نمی‌داد.

با این حال، سخن‌گوی دولت حسن روحانی به خبرنگاران گفته است: «وقتی آقای گابریل به ایران آمد از او پرسیدم شما که بعد از برجام برای بسط روابط پیشقدم شدید چرا چنین صحبتی را مطرح

اطلاعات روز: رسانه‌های ایران روز سه‌شنبه ۱۳ میزان گزارش دادند که علی لاریجانی، رئیس مجلس شورای اسلامی، و محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه‌ی این کشور، حاضر به دیدار با زیگمار گابریل، معاون صدراعظم آلمان، نشده‌اند.

به نقل از رادیو فردا، خبرگزاری فارس نزدیک به سپاه پاسداران می‌گوید علی لاریجانی معاون صدراعظم و وزیر اقتصاد آلمان را که پیش از این بنا بود با وی دیدار داشته باشد را به حضور نپذیرفت.

خبرگزاری رویترز نیز به نقل از یک سخن‌گوی وزیر اقتصاد آلمان این خبر را تایید کرده و گفته که دلایل لغو این دیدار اعلام نشده است. دیدار با لاریجانی آخرین برنامه‌ی سفر کاری گابریل به ایران بود که قرار بود روز سه‌شنبه انجام شود.

در همین حال، خبرگزاری ایسنا به نقل از حسین امیرعبداللهیان، دستیار ویژه‌ی علی لاریجانی، درباره‌ی علت لغو این دیدار گفته است که «اجرایی لغو دیدار از قیل تنظیم‌شده دکتر لاریجانی با گابریل کاملاً روشن است و نیاز به توضیح بیشتری ندارد.»

وی افزوده است: «حفظ مواضع اصولی و استقلال سیاسی کشور برای‌مان امری حیاتی است.»

از سوی دیگر، خبرگزاری مهر به نقل از یک «منبع

واشنگتن مذاکرات آتش‌بس در سوریه را به تعلیق در آورد

گروه‌های تروریستی، ماه گذشته به یک آتش‌بس موافقه کردند، اما دیری نه گذشت که به ناکامی انجامید.

ایالات متحده ساعت‌ها پس از آن مذاکرات دوجانبه با مسکو را به تعلیق درآورد که ولامیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه روز دوشنبه با امضای یک فرمان، موافقت دوجانبه میان روسیه و ایالات متحده مبنی بر از بین بردن پلوتونیم قابل استفاده در اسلحه را به تعلیق درآورد.

مذاکرات میان واشنگتن و مسکو مبنی تحکیم ثبات در سوریه در حالی به تعلیق آمده است که بر اساس یک گزارش سازمان صحتی جهان، در طول دوازده روز گذشته به‌شمول ۱۰۶ کودک، ۳۴۲ نفر در نتیجه‌ی درگیری‌های اخیر در شهر حلب کشته شده‌اند.

روسیه این اقدام ایالات متحده را مایوس‌کننده خوانده و گفته است که باوجود تصمیم اخیر واشنگتن، مسکو تلاش‌های خود را جهت حل بحران سوریه ادامه خواهد داد.

مقامات امریکایی قبل از این به کرات هشدار داده بودند که اگر روسیه حملات هوایی‌اش را در شهر حلب سوریه متوقف نسازد، از مذاکرات دوجانبه با روسیه بیرون خواهد شد.

تنش‌ها پس از آن افزایش یافت که یک کاروان امداد رسانی ملل متحد به تاریخ ۱۹ سپتامبر مورد یک حمله‌ی هوایی قرار گرفت. ایالات متحده در آن حمله روسیه و حکومت سوریه را ملامت دانست.

هر دو طرف به‌منظور کاهش خشونت‌ها، دسترسی گیرماندگان به کمک‌های بشری و سرکوب کردن

اطلاعات روز: ایالات متحده‌ی امریکا مذاکرات در مورد آتش‌بس در سوریه را با مسکو به حالت تعلیق در آورد. واشنگتن دلیل این کار را ادامه‌ی حملات نظامی روسیه در برابر اهداف ملکی در سوریه خوانده است.

به نقل از صدای امریکا، الیزابت ترودو، سخن‌گوی وزارت خارجه‌ی امریکا روز دوشنبه گفت که «روسها بسیار واضح ساخته‌اند که حملات را که ما چند روز قبل بر یک شفاخانه شاهد آن بودیم، توقف نمی‌دهند.»

سخن‌گوی وزارت خارجه‌ی امریکا همچنان اضافه کرد که «ما احساس کردیم که با روسیه در یک حالت قرار گرفتیم که دیگر به یک هدف مشترک نمی‌رسیدیم.»

یونیسف: ۳۸۵ میلیون کودک در فقر شدید به‌سر می‌برند

در مورد بزرگسالان این میزان نصف می‌شود. از هر ۱۰ نفر بزرگسال یک نفر با چنین هزینه‌ی زندگی می‌کند.

یونیسف برای تهیه‌ی این گزارش از آمار کشورهای استفاده کرده که در مجموع ۸۳ درصد جمعیت جهان را دارند.

جنوب صحرائی آفریقا و همچنین در جنوب آسیا به‌ویژه هند، به‌سر می‌برند.

بر این اساس در سال ۲۰۱۳ از هر پنج کودک یک نفر در کشورهای در حال توسعه با هزینه‌ی به‌طور میانگین کمتر از ۱.۷۰ یورو در روز برای هر فرد زندگی می‌کرد.

اطلاعات روز: بر اساس مطالعات جدید صندوق کودکان ملل متحد (یونیسف) و بانک جهانی، در جهان حدود ۳۸۵ میلیون کودک در شرایط فقر شدید زندگی می‌کنند.

در گزارشی که یونیسف آن را سه‌شنبه ۱۳ میزان منتشر کرده، آمده است که بیشتر این کودکان در

واکنش زیدان به شایعه خداحافظی بنزما از تیم ملی

زیدان به شایعات خداحافظی کریم بنزما از تیم ملی فرانسه واکنش نشان داد.

پس از اتفاقات سال گذشته و اتهام دست داشتن بنزما در اخاذی از والبوئا، هر دو بازیکن از حضور در تیم ملی فرانسه محروم شده و یورو ۲۰۱۶ را نیز از دست دادند. بنزما در دو فهرست اخیر تیم ملی فرانسه برای دور مقدماتی جام جهانی روسیه نیز قرار ندارد.

شایعاتی وجود دارد مبنی بر تمایل بنزما به خداحافظی از بازی‌های ملی. زیدان در همین رابطه به خبرنگاران گفت: کریم می‌خواهد بار دیگر در تیم ملی فرانسه بازی کند. او در تمرینات همه تلاشش را می‌کند تا ابتدا برای رئال بازیکن مفیدی باشد و بعد بتواند دشان را به خود متقاعد کند. او هر کاری برای بازگشت می‌کند و قصد خداحافظی ندارد.

به تصمیم دشان احترام می‌گذارم و قصد ندارم وارد قضیه دعوت نشدن کریم به تیم ملی شوم اما باید بگویم که او از بازگشت به تیم ملی فرانسه ناامید نشده است.

معتقدم کریم باید به تلاش و تمرین ادامه داده و روند گول‌زنی‌های فصل گذشته اش را تکرار کند. در نهایت امیدوارم او به خواسته خود برسد و بار دیگر برای فرانسه بازی کند.

زابلتا: گواردیولا ارتباطمان با دنیا را قطع می‌کند

پابلو زابلتا، مدافع راست ارجنتینایی منچستر سیتی در مصاحبه جدیدش به صحبت در مورد اصول خاص مربی‌گری پپ گواردیولا پرداخت.

گواردیولا پس از جدایی از بایرن، حالا روی نیمکت مربی‌گری سیتی می‌نشیند و در لیگ برتر انگلیس با ۶ برد و یک باخت صدرنشین است. او در همین مدت اندک توانسته تاثیرگذاری خود در سیتی را نشان دهد.

زابلتا در مورد او به تیک اسپورت گفت: گواردیولا ما را مجبور می‌کند تا صبحانه و ناهار را در باشگاه و کنار هم صرف کنیم. وقتی در باشگاه هستیم، او ما را از اینترنت و ارتباط با دنیای بیرون محروم می‌کند. ۳G هم به کمک ما نمی‌آید. البته هدف گواردیولا ایجاد اتحاد بیشتر و تمرکز روی تمرینات است.

همیشه دوست داشتم زیر نظر بهترین مربیان دنیا کار کنم و حالا امکان کار کردن با یکی از بهترین‌ها برای من میسر شده است. از سبک زندگی خاص او و از عشق زیادی که به فوتبال دارد، چیزهای زیادی یاد گرفته‌ام و روی من تاثیرگذاری خاصی داشته است.

گریزمان: هنوز به سطح مسی و رونالدو نرسیده‌ام

آنتوان گریزمان، ستاره اتلتیکومادرید، مدعی شد که هنوز به سطح مسی و رونالدو نرسیده است.

گریزمان در بین سه نامزد نهایی دریافت عنوان بهترین بازیکن اروپا قرار داشت و یکی از مدعیان اصلی حضور در بین سه نامزد توپ طلاست. او فصل گذشته ۳۲ گول برای اتلتیکو به ثمر رساند و موفق شد کفش طلا یورو ۲۰۱۶ را به دست آورد. با این حال مهاجم سابق سوسیداد مدعی شد که هنوز به سطح مسی و رونالدو نرسیده است.

او گفت: فکر می‌کنم هنوز خیلی کار دارم تا به سطح آن‌ها برسم و جام را ببرم. آن‌ها جام‌های زیادی برده‌اند و به این روند ادامه داده‌اند؛ ولی من قبلاً هم گفته‌ام، می‌خواهم با آن‌ها بر سر یک میز بنشینم و فکر می‌کنم رفته رفته آماده این کار می‌شوم. امیدوارم تا جایی که می‌توانم در چنین سطحی باقی بمانم.

گریزمان درباره صحبت‌های اخیرش که موجب جنجال و اختلاف چند هم‌تیمی‌اش با او شد گفت: اشتباه کردم که صحبت‌هایم را در جمع مطبوعات گفتم. چنین صحبت‌هایی باید در رختکن مطرح شود؛ ولی این چیزی بود که در آن لحظه به ذهنم رسید. شاید کمی همه را ناراحت کرده ولی اشتباه من بود. با این حال من قصد نداشتم از طریق رسانه‌ها به کسی پیامی بدهم.

رونالدینیو: از این که پیش‌تر کنار مسی نبودم پشیمانم

رونالدینیو، فوق ستاره برزیلی و سابق بارسلونا اعتراف کرد که بزرگ‌ترین حسرت دوران بازیگری وی، نماندن در بارسا و بازی کردن در کنار مسی است.

رونالدینیو، معمار دوران باشکوه بلوگرانا بود و طی سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۸، افتخارات زیادی را با این تیم کسب کرد و در لباس بارسلونا و در سال ۲۰۰۶ و بعد از ۱۳ سال، با شکست آرسنال فاتح لیگ قهرمانان شد. رونالدینیو و مسی سه فصل در کنار یک‌دیگر بازی کردند و بعد از جدایی شاعر فوتبال، مسی تا به امروز پیراهن شماره ۱۰ بارسلونا را بر تن کرده است. یکی از به یادماندنی‌ترین بازی‌هایی که این دو ستاره در کنار هم حضور داشتند، تساوی ۳-۳ بارسلونا در برابر رئال در فصل ۲۰۰۷-۲۰۰۶ بود که مسی در برابر کپکشان‌ها هت‌تریک کرد.

رونالدینیو گفت: من به همه خواسته‌های خود در فوتبال رسیدم و بابت این موضوع احساس بسیار خوشایندی دارم. البته باید عنوان کنم که علاقه‌مند

بودم بیشتر در کنار لیونل مسی بازی کنم. مسی بازیکن بسیار برجسته‌ی است و باعث افتخار من است که در ابتدای دوران حضور او در بارسا، به او خیلی کمک کردم و اولین گول وی برای بارسلونا با پاس من به ثبت رسیده است.

امیدوار بودم که بیشتر در کنار مسی بازی کنم اما دوران حضور من در بارسلونا به اتمام رسیده بود و زمان تغییرات و رسیدن به مراحل جدید بود. پس من نیز باید در آن مقطع بلوگرانا را ترک می‌کردم. مسی بازیکن بسیار بزرگی است و ارجنتاین نیز تیم بسیار با کیفیتی. من چانس زیادی برای کسب عنوان قهرمانی توسط این تیم در دوره بعدی جام جهانی می‌بینم.

البته او همیشه نشان داده که بهترین بازیکن جهان است و نیازی نیست که برای اثبات کیفیت فوق‌العاده مسی، او حتماً فاتح جام جهانی نیز بشود. به عنوان یک دوست، همان‌طور که در مورد دیگر دوستانم نیز چنین حسی دارم، برای مسی نیز آرزوی بهترین‌ها را خواهم داشت.

اوبامیانگ و تایید مذاکره با منچستر سیتی

و این را به پذیرزگرم قول داده‌ام. این مساله فعلاً میسر نشده اما اگر رئال به من علاقه داشته باشد، جلو می‌آید. برای پوشیدن پیراهن این تیم هنوز وقت دارم.

اوبامیانگ در مورد پاری سن ژرمن نیز گفت: انتظار داشتم با بازیکنان بیشتری قرارداد امضا کنند. آن‌ها هنوز تیم بزرگی هستند و من فکر می‌کنم قهرمان لیگ می‌شوند اما یک یا دو باشگاه می‌توانند PSG را اذیت کنند. آن‌ها هر سال برای جذب من وارد عمل می‌شوند اما در نهایت اتفاقی رخ نمی‌دهد. نمی‌خواهم فعلاً به فرانسه برگردم اما این که پاری سن ژرمن رویای فتح اروپا را دارد، برای بازیکنی مثل من جذاب است.

لواندوفسکی: با کلوپ، لیورپول مدعی قهرمانی است

رابرت لواندوفسکی، مهاجم گولزن و لهستانی بایرن مونیخ معتقد است لیورپول را می‌توان یکی از نامزدهای قهرمانی لیگ برتر قلمداد کرد.

لیورپول فصل را زیر نظر یورگن کلوپ به خوبی آغاز کرده است و در پایان هفته هفتم، با ۶ امتیاز در رتبه سوم جدول قرار دارد. لواندوفسکی گفت: زیر نظر کلوپ، من معتقدم که آن‌ها برای کسب عنوان قهرمانی مبارزه خواهند کرد. منچستر سیتی و گواردیولا نمی‌گذارند هیچ تیمی به راحتی فاتح لیگ شود اما به نظر من لیورپول

رونالدو: ۱۰ سال دیگر بازی خواهم کرد

چند فوتبال بخش عمده شور و انگیزه من است؛ ولی باید به آینده فکر کنم. سال زیادی از فوتبال من نمانده، حدوداً ۱۰ سال یا کم‌تر؛ بنابراین باید به فکر آینده باشم.

کریستیانو رونالدو، ستاره رئال مادرید مدعی شد که فعلاً به هیچ وجه به بازنشستگی فکر نمی‌کند و حداقل ۱۰ سال دیگر بازی خواهد کرد.

او در این باره گفت: زندگی فقط فوتبال نیست. هر

ژاوی: رونالدو چانس اول توپ طلاست

ژاوی هراندس، اسطوره باشگاه بارسلونا معتقد است که کریستیانو رونالدو، فوق ستاره رئال مادرید کاندید اصلی کسب عنوان توپ طلاست.

انتظار می‌رود فوق ستاره رئال در بین سه نامزد نهایی کسب توپ طلا باشد و احتمالاً برنده آن نیز خواهد بود. او در چمپیونزلیگ به همراه رئال قهرمان شد و در یورو ۲۰۱۶ نیز با پرتغال جام را بالای سر برد. ژاوی که در مصاحبه اخیرش مدعی شده بود که هیچ بازیکنی مثل مسی نیست، حال رونالدو را مدعی اول کسب توپ طلا دانست.

او گفت: رونالدو چانس بالاتری برای کسب توپ طلا دارد؛ زیرا چمپیونزلیگ و یورو را برده است. با این حال فکر می‌کنم بین او و مسی رقابت وجود داشته باشد.

ایسکو: مقصر نیمکت نشینی خودم هستم

ایسکو، هافبک رئال مادرید معتقد است که مقصر نیمکت نشینی‌اش در رئال مادرید، خود اوست.

هافبک ۲۴ ساله در تساوی ۱-۱ رئال مقابل ایبار، از ابتدا در ترکیب تیمش قرار گرفت؛ ولی نتوانست کار خاصی در طول بازی انجام دهد و رئال نیز با تساوی ۱-۱ متوقف شد. او سال ۲۰۱۳ از مالاگا به رئال پیوست و هنوز نتوانسته جایگاهی برای خود در تیم دست و پا کند و حال، مقصر این موضوع را خودش می‌داند.

او گفت: «من فقط در دوران حضورم در مالاگا بازیکن فیکس بودم؛ البته در رئال هم تعداد بازی‌هایم بالاست. خیلی بیشتر از آن‌چه که مردم فکر می‌کنند؛ حدود ۱۵۰ بازی. کاری که باید انجام دهم، چه فیکس باشم و چه نیمکت‌نشین، این است که آماده باشم به تیم کمک کنم، رقابت کنم تا بهترین عملکرد را داشته باشم. ما راجع به بهترین بازیکنان جهان صحبت می‌کنیم و رقابت بسیاری در ترکیب تیم ما وجود دارد. احتمالاً در یک تیم دیگر بیشتر بازی خواهم کرد. در زمان آنچلوتی یا فیکس بودم یا به عنوان یار جانشین به میدان می‌آمدم. فصل به فصل تغییرات کار را سخت‌تر کرد؛ ولی همان‌طور که گفتم، این بخشی از فوتبال است. بالا و پایین‌هایی وجود دارد؛ ولی من تا پایان خواهم جنگید. خیلی سخت است که سخت تمرین کنید و فرصت پیدا نکنید؛ ولی این تقصیر من است. اگر من تحت هدایت آنچلوتی، بنیتس یا زیدان فیکس نیستم، فکر می‌کنم مشکل از مربیان نیست. این من هستم که مسئول هستم و باید به پیشرفت خودم فکر کنم.

بالوتلی: کلوپ را نمی‌شناسم

ماريو بالوتلی، مهاجم نیس، مدعی شد که هیچ رابطه‌ی با یورگن کلوپ، که او را به صورت قرضی راهی لیگ فرانسه کرده، ندارد.

برندن راجرز در سال ۲۰۱۵ بالوتلی را از AC میلان به خدمت گرفت؛ ولی نمایش‌های ضعیف بالوتلی باعث شد تا او به صورت قرضی به میلان بازگردد. پس از اتمام قرارداد قرضی، او به لیورپول بازگشت؛ ولی کلوپ تمایلی به حضور او در این تیم نداشت؛ در نتیجه به صورت قرضی راهی نیس شد. حال، بالوتلی که در ۵ بازی اولش برای نیس، ۶ گول به ثمر رسانده، مدعی شد که در بازگشت به لیورپول هیچ چانس برای ماندن نداشته است.

او در این باره گفت: کلوپ؟ او را نمی‌شناسم. او به من گفت که لیورپول را به صورت قرضی ترک کنم و بعداً برگردم و من گفتم ممنون و خداحافظ.

سوپر ماریو، درباره تیم ملی ایتالیا و احتمال بازگشتش گفت: خیلی دلم برای تیم ملی تنگ شده؛ ولی مستحق این بوده‌ام که دعوت نشوم. امیدوارم خیلی سریع به تیم ملی برگردم؛ ولی در بهترین فرم. برای من بهتر بوده که این بازی‌ها را در تیم نباشم. می‌خواهم در بهترین فرم به تیم ملی برگردم.

پراندلی:

می‌خواهم با والنسیا به CL برسم

چزاره پراندلی، سرمربی جدید و ایتالیایی والنسیا تاکید کرد با حضور روی نیمکت این تیم، قصد دارد خفاش‌ها را به جمع تیم‌های بالاترین لالیگا بازگرداند.

پراندلی گفت: پروژه والنسیا مورد پسند من قرار گرفت و هدف ما، بازگشت به لیگ قهرمانان اروپا است. اما نیل به آن، ممکن است شش ماه، یک سال یا دو سال طول بکشد. هدف ما ارائه یک فوتبال فشرده و جمع‌وجور و ارائه یک فوتبال با فکر است. برای رسیدن به این هدف، باید با دقت آن را دنبال کنیم و من در کل به شرایط خوش‌بین هستم.

خانشین پس از ناوه سقوط کرد - مقامات حکومتی: هیچ ولسوالی هلمند سقوط نکرده است

اطلاعات روز: پس از سقوط ولسوالی ناوه و ولایت هلمند به دست طالبان و بازپس گیری آن از سوی نیروهای امنیتی افغانستان به روز دوشنبه، دیروز (سه شنبه، ۱۳ میزان) ولسوالی خانشین این ولایت نیز به دست طالبان سقوط کرد. مقام‌های حکومتی درگیری‌های شدید در این دو ولسوالی را تایید می‌کنند، اما می‌گویند که هیچ ولسوالی هلمند به دست طالبان سقوط نکرده است. دولت وزیری، سخن‌گوی وزارت دفاع نیز دیروز در یک نشست خبری در کابل گفت هیچ ولسوالی هلمند از کنترل دولت خارج نشده است. هلمند از ولایت‌های شدیداً ناامن کشور است. در چند ماه اخیر درگیری‌ها در بخش‌های مختلف این ولایت شدت گرفته است. همچنان برخی گزارش‌ها حاکی است که دوشنبه شب در ساحه‌ی حوزی دوم امنیتی شهر لشکرگاه مرکز ولایت هلمند نیز درگیری‌های شدید میان طالبان و نیروهای امنیتی رخ داده است. تاکنون جزئیات دقیق از تلفات طرف‌های درگیر در ولسوالی‌های خانشین و ناوه و اطراف شهر لشکرگاه در دست نیست.

اطلاعات روز: پس از سقوط ولسوالی ناوه و ولایت هلمند به دست طالبان و بازپس گیری آن از سوی نیروهای امنیتی افغانستان به روز دوشنبه، دیروز (سه شنبه، ۱۳ میزان) ولسوالی خانشین این ولایت نیز به دست طالبان سقوط کرد. مقام‌های حکومتی درگیری‌های شدید در این دو ولسوالی را تایید می‌کنند، اما می‌گویند که هیچ ولسوالی هلمند به دست طالبان سقوط نکرده است. دولت وزیری، سخن‌گوی وزارت دفاع نیز دیروز در یک نشست خبری در کابل گفت هیچ ولسوالی هلمند از کنترل دولت خارج نشده است. هلمند از ولایت‌های شدیداً ناامن کشور است. در چند ماه اخیر درگیری‌ها در بخش‌های مختلف این ولایت شدت گرفته است. همچنان برخی گزارش‌ها حاکی است که دوشنبه شب در ساحه‌ی حوزی دوم امنیتی شهر لشکرگاه مرکز ولایت هلمند نیز درگیری‌های شدید میان طالبان و نیروهای امنیتی رخ داده است. تاکنون جزئیات دقیق از تلفات طرف‌های درگیر در ولسوالی‌های خانشین و ناوه و اطراف شهر لشکرگاه در دست نیست.

کمیته‌ی گزینش اعضای کمیسیون‌های انتخاباتی رسماً به کارش آغاز کرد

فهرست نامزدان را تهیه کنیم. قرار است این کمیته از میان صدها درخواست‌دهنده، ۲۱ تن را به رییس‌جمهور معرفی کند اما رییس‌جمهور هفت تن را کمیشنر در کمیسیون مستقل انتخابات و پنج تن را کمیشنر در کمیسیون رسیدگی به شکایات انتخاباتی تعیین خواهد کرد. در همین حال رحمت‌الله صالحی، مسئول برنامه‌های بنیاد انتخابات آزاد و عادلانه‌ی افغانستان می‌گوید این کمیته باید طرزالعمل خود را بازنگری کند. او که در این نشست خبری حضور داشت، تاکید کرد که این طرزالعمل باید به گونه‌ی زمینه‌ساز شفافیت در کار کمیته‌ی گزینش باشد و باید همگان بتوانند از آن اطلاع به دست بیاورند. او گفت: «روند به گونه‌ی خوب پیش می‌رود و امیدواریم که شفافیت لازم تا پایان کار کمیته در نظر گرفته شود.» روز دوشنبه یک گروه کاری مشترک اعضای جامعه‌ی مدنی با برگزاری یک نشست خبری اعلام کرد که حکومت و گروه‌های سیاسی باید در امور کاری کمیته‌ی گزینش دخالت نکنند. اکنون این کمیته می‌گوید به هیچ‌کس اجازه‌ی دخالت در کارش را نمی‌دهد. پس از ختم کار این کمیته، رییس‌جمهور غنی حکم تشکیل کمیسیون‌های جدید انتخاباتی را صادر خواهد کرد.

اطلاعات روز: کمیته‌ی گزینش کمیشنران کمیسیون‌های انتخاباتی به روز سه‌شنبه کارش را آغاز کرده و گفت به هیچ‌کس اجازه‌ی مداخله در کار خود را نمی‌دهد. کمیته‌ی گزینش براساس فرمان تقنینی رییس‌جمهور غنی با پنج عضو که شامل نمایندگان دادگاه عالی، کمیسیون مستقل حقوق بشر، کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی، یک نماینده‌ی جامعه‌ی مدنی و یک نماینده‌ی نهادهای مدافع حقوق زنان تشکیل شده است، درخواست‌های متقاضیان عضویت در کمیسیون‌های انتخاباتی را بررسی می‌کند. جاوید رشیدی، عضو دادگاه عالی به‌عنوان رییس، ضیا لنگری عضو کمیسیون حقوق بشر، عبدالله شفای عضو کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی، یوسف رشید نماینده‌ی جامعه‌ی مدنی و ماری اکرمی به‌عنوان نماینده‌ی نهادهای فعال حقوق زنان پنج عضو این کمیته هستند. یوسف رشید، عضو این کمیته در یک نشست خبری گفت تاکنون اعضای کمیته‌ی گزینش نامزدان کمیسیون‌های انتخابات نزدیک به ۶۰۰ درخواستی را دریافت نموده و تا عصر روز پنج‌شنبه هم درخواست عضویت از سوی این کمیته پذیرفته می‌شود. او گفت: «کار عملی برای بررسی درخواست‌های نامزدان را شروع می‌کنیم و طرزالعمل کار ما نهایی شده است، تلاش می‌کنیم در مرحله‌ی تطبیق

قرارداد ۸۶ پروژه‌ی آبیاری و آبرسانی برای توسعه‌ی روستاها از سوی وزارت انکشاف دهات امضا شد

میلیارد افغانی که در ولایت‌های مختلف تطبیق می‌شوند، امضا کرده است. **امضای ۳۷ قرارداد پروژه‌های آبرسانی** وزارت احیا و انکشاف دهات می‌گوید از میان این ۸۶ قرارداد امضا شده، ۳۷ قرارداد شامل پروژه‌های آبرسانی می‌باشد که قرار است در ولایت‌های پکتیکا، خوست، بادغیس، نورستان، دایکندی، هرات، غور، تخار، بلخ، قندهار، پروان، غزنی، فاریاب، فراه و کنر تطبیق و عملی شوند. به گفته‌ی آقای درانی، با تکمیل این پروژه‌ها برای بیش از ۶۱ هزار نفر آب آشامیدنی تامین خواهد شد. وزیر احیا و انکشاف دهات می‌گوید که در حال حاضر ۶۵ درصد مردم در سطح ملی (شهرها و روستاها) به آب آشامیدنی پاک دسترسی دارند. او گفت: «خوشبختانه براساس احصایی اداره‌ی مرکزی، طی سال‌های گذشته در اثر تطبیق پروژه‌های آبرسانی وزارت احیا و انکشاف دهات دسترسی مردم دهات به آب آشامیدنی پاک نیز به ۵۸،۴ درصد رسیده است. در حال حاضر یکی از اولویت‌های کلیدی و مهم حکومت وحدت ملی تامین آب آشامیدنی برای مردم است.» درانی می‌افزاید یکی از اولویت‌های وزارت احیا و انکشاف دهات از طریق برنامه‌ی میثاق شهروندی تطبیق پروژه‌های بزرگ آبرسانی در سراسر کشور می‌باشد. او افزود: «با آغاز برنامه‌ی میثاق شهروندی و در جریان ده سال آینده مشکلات آب آشامیدنی مردم دهات را کلاً مرفوع می‌سازیم.» مقام‌های وزارت احیا و انکشاف دهات مدعی‌اند که این وزارت از شروع سال مالی ۱۳۹۵ تاکنون به تعداد ۱۰۸۱ پروژه‌ی توسعه‌ی روستاها را در سکتورهای آبیاری، آبرسانی، ترانسپورت، صحت، انکشاف محل، تعلیم و تربیه، معیشت و برق به ارزش ۲۹۶ میلیون دالر در سراسر کشور تطبیق کرده است.

اطلاعات روز: وزارت احیا و انکشاف دهات می‌گوید ۸۶ پروژه‌ی آبرسانی و آبیاری به ارزش بیش از ۲۶۳ میلیون افغانی را با شماری از شرکت‌های خصوصی و شوراهای انکشافی روستاها امضا کرده است. نصیر احمد درانی، وزیر احیا و انکشاف دهات در یک نشست خبری دیروز، سه‌شنبه ۱۳ میزان، گفت قرار است این پروژه‌ها در ولایت‌های مختلف کشور تطبیق و عملی شود. آقای درانی افزود این پروژه‌ها ضمن این‌که در توسعه‌ی روستاها کمک می‌کند با تطبیق آن بیش از ۲۴۳ هزار فرصت کاری نیز ایجاد می‌شود. از جمله ۸۶ قرارداد امضا شده، ۴۹ قرارداد آن در بخش‌های آبیاری و جلوگیری از تخریبات سیلاب‌ها، شامل ساخت کانال‌های آبیاری، دیوارهای استنادی، پل، پلچک، ترناب و سرپند، می‌باشد و ۳۷ قرارداد دیگر در بخش آبرسانی و تهیه‌ی آب آشامیدنی تطبیق و عملی خواهد شد. وزیر احیا و انکشاف دهات افزود: «۴۹ قرارداد به‌منظور تقویت سیستم‌های آبیاری به ارزش ۲۰۳،۷ میلیون افغانی از کمک‌های بانک انکشاف آسیایی تطبیق و عملی می‌شوند که بیش از ۲۳۷ هزار تن به شکل مستقیم از این پروژه‌ها مستفید می‌شوند.» قرار است که پروژه‌های آبیاری در ولایت‌های بامیان، غزنی، پکتیا، سمنگان، سرپل، کابل، خوست، بلخ، بغلان، بدخشان، غور، تخار، قندوز، ننگرهار و لغمان عملی شوند. به گفته‌ی اکبر رستمی، سخن‌گوی وزارت احیا و انکشاف دهات، این وزارت طی چند ماه گذشته تنها در بخش تقویت سیستم‌های آبیاری و پروژه‌های جلوگیری از تخریب سیلاب‌ها از طریق برنامه‌ی انسجام ساحوی این وزارت در مجموع ۶۰۱ قرارداد را به ارزش بیش از ۳

داریانا افغان هوایی شرکت
ARIANA AFGHAN AIRLINES

ایجاد سهولت به هموطنان عزیز تخفیف‌های ویژه را در قیمت تکت ها قرار ذیل ارائه نموده است:

- 30% تخفیف برای دیپلمات‌های محترم
- 20% تخفیف برای کارمندان محترم دولت
- 25% تخفیف برای محصلین گرامی
- 20% تخفیف برای ورزش کاران پر افتخار کمیته ملی المپیک
- 20% تخفیف برای افراد دارای معلولیت

Facebook.com/flyariana
+93(0)777071333
+93(0)700071333
+93(0)790071333
+93(0)786071333
www.flyariana.com
info@flyariana.com